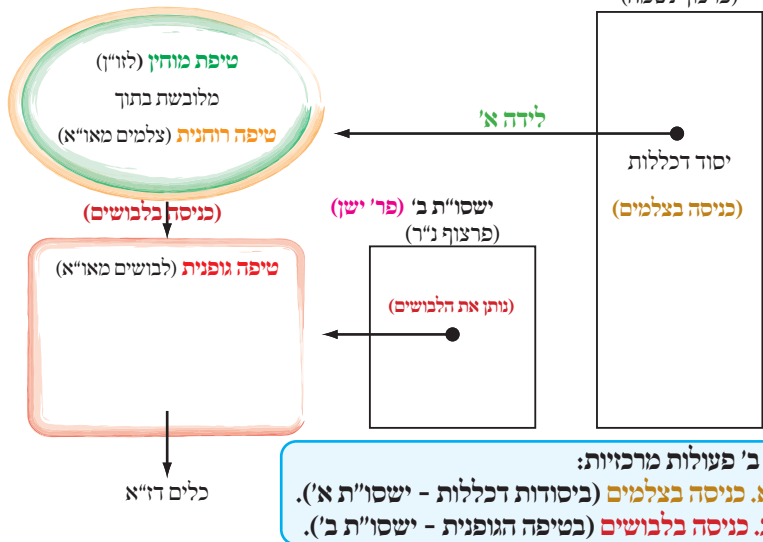

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

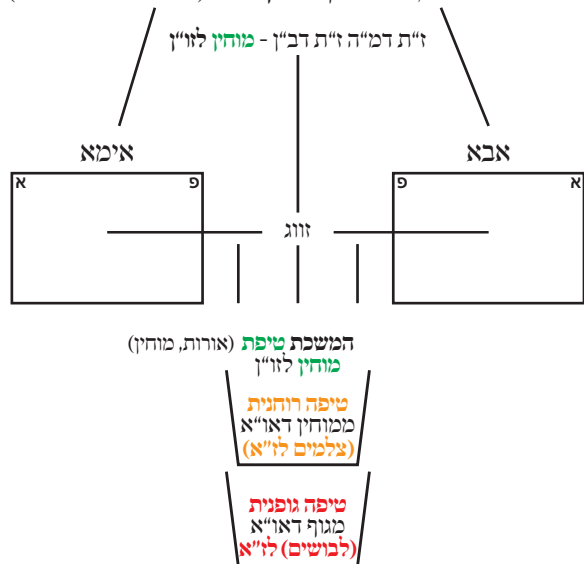
(ב)

פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש)
(פרצוף נשמה)

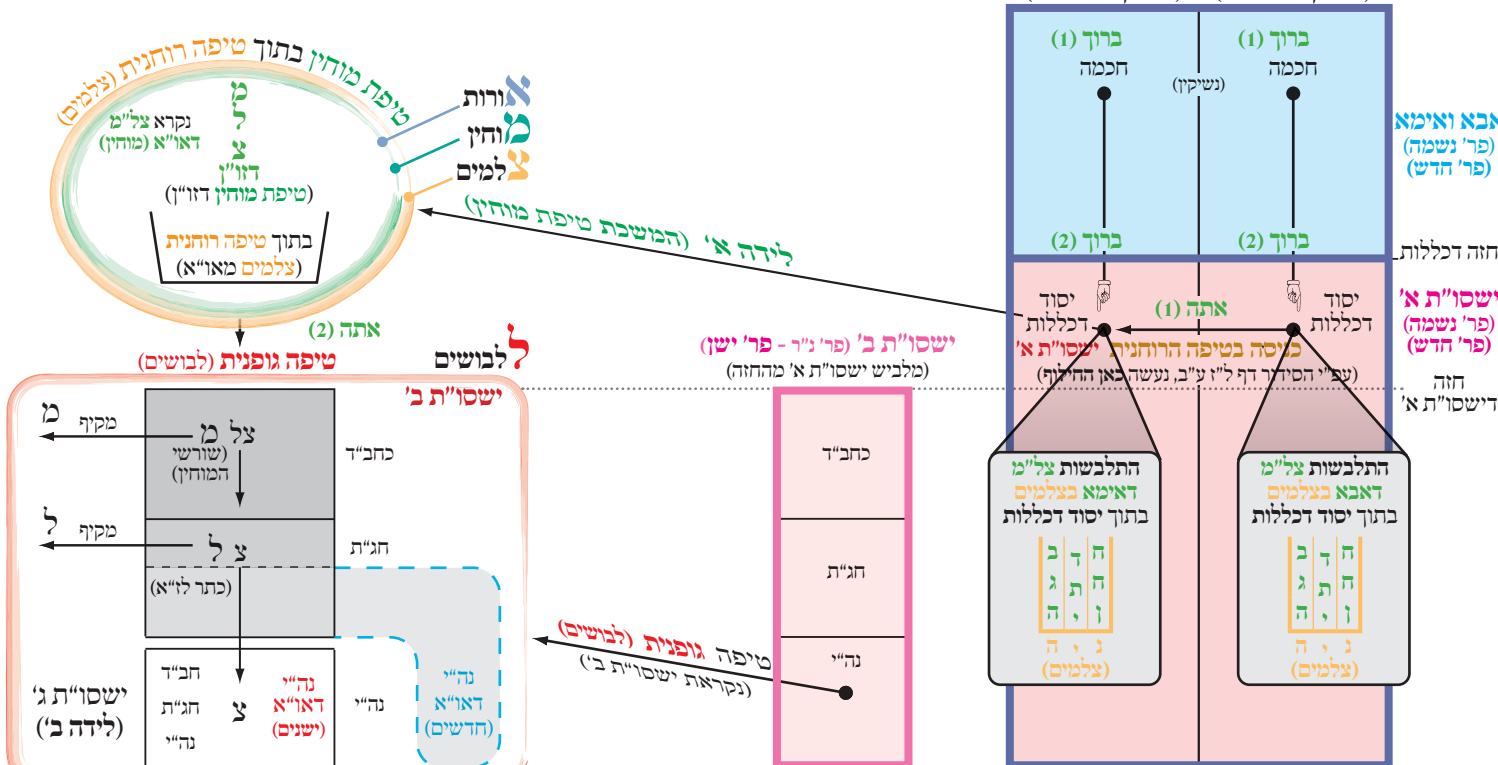
ב' פעולות מרכזיות:
א. כניסה בצלמים (ביסודות דכללות - ישסו"ת א').
ב. כניסה בלבושים (בטיפה הגופנית - ישסו"ת ב').

ע"י ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב', פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

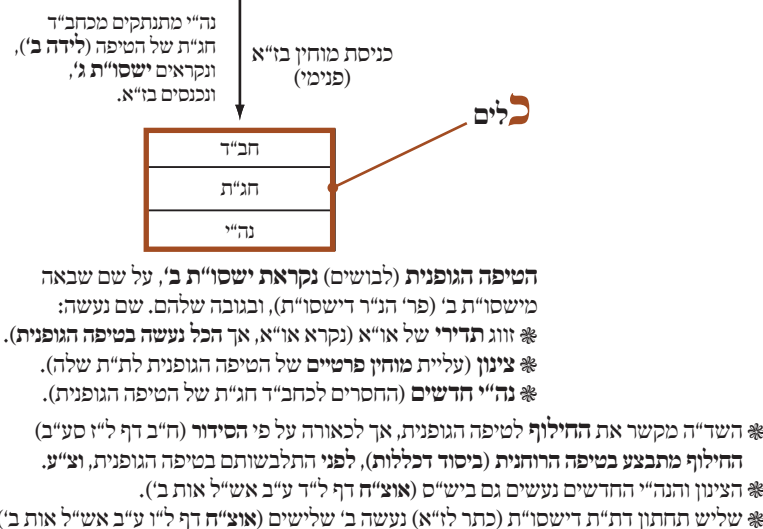

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ה ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

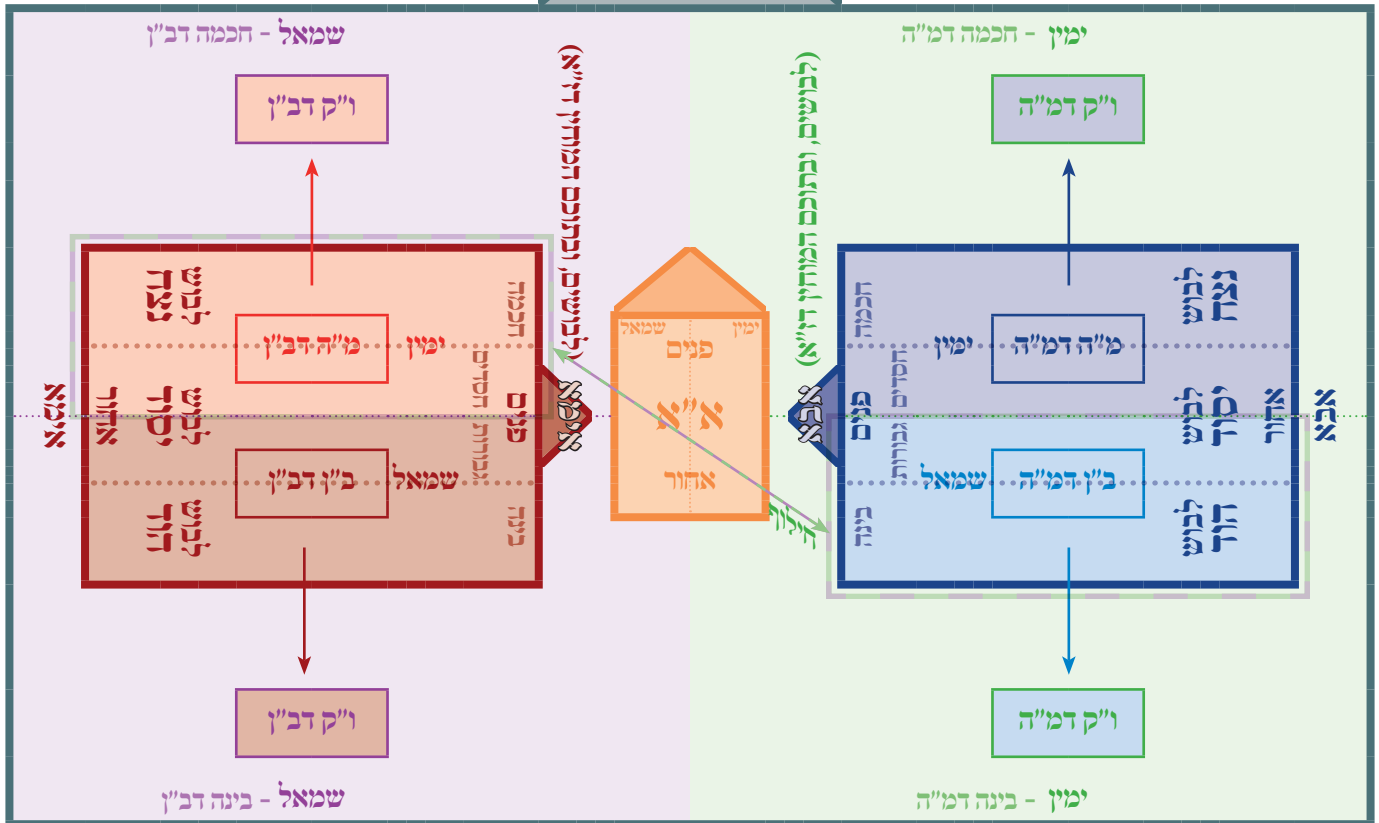

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

שרטוטים כלליים
סדר מערכת של כ"ד/שש שעות

חלקות היום (24 שעות)
(נה"ש דף כ"ב רע"ג)

מקורות
ענ"ה דף י"ב ע"ב אות ט"ז.
נה"ש דף כ"ג ע"ד ד"ה וידוע, כ"ב ע"ג ד"ה כ.
בניהו בן יהוידע (בסוף) ק"ש עה"מ דף ב' ד"ה המפיל.
סידור ח"א דף מ"ג ע"א ד"ה המעביר.

סדר כניסת המוחין דקטנות של זון (בהיכל אהבה דבריאה) בקריאות שמע השונים (אחור) - בימות החול

מקום המשכה	ו"ק גדלות דצ' דאימא - שמאל	מוחין מצד אבא - ימין (קטנות לזון) ל"מ (כחב"ד חג"ת)		מוחין מצד אימא - שמאל (קטנות לזון) צ' (נה"י) ל"מ (כחב"ד חג"ת)		ק"ש
		אחד	אחד	אחד	אחד	
חיצוניות דע"י	אחד	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		יוצר
פנימיות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		קרבנות
חיצוניות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		ערבית
חיצוניות דאו"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		על המיטה

גדלות (צ' דאימא - שמאל)			תשלום מוחין דיניקה		
חב"ד - כלי פנימי ל(חב"ד דז"א בג' תיבות אלפי	חג"ת - כלי אמצעי ל(חב"ד דז"א בתיבת אחד	נה"י - כלי חיצון ל(חג"ת דז"א בתיבת אחד	חב"ד - כלי פנימי דזון הנקרא ז"א בתיבת ישראל	חג"ת - כלי אמצעי דזון הנקרא ז"א בתיבת ישראל	נה"י - כלי חיצון דזון הנקרא נוק' בתיבת שמע

נקרא יש"ס

נקרא תבונה

כתובת של המשכת המוחין דקטנות לזון בק"ש* (פרטות דכללות - לצרף)

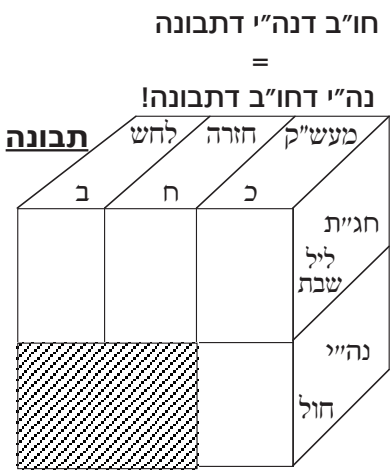
ק"ש	כתובת פרטית דנוק' (בתיבת שמע)	כתובת פרטית דז"א (בתיבת ישראל)	כתובת כללית* (בתיבות שמע וישראל)
יוצר	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דיש"ס
קרבנות	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה ודנה"י דיש"ס
ערבית	נה"י	כחב"ד חג"ת	דנה"י דיש"ס
על המיטה	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה

מקורות
שעה"כ דף י"ט ע"ג.
סידור ח"ב הקדמה לק"ש דף ל"ב ע"ב והגהה בדף ל"ג ע"א.
ענ"ה דף ל"ד ע"ב ובעיקר דף ל"ה, הגהת השד"ה אות ס"ב.
נה"ש דף י"ז ע"ג, י"ז ע"ד ד"ה גם, י"ח ע"ד ד"ה והנה.
ע"ח ח"ב דף כ"א ע"ב.
באתי לגני ח"א דף נ"ב סע"א.
קניין פירות דף נ"ד ע"ב.

* יש לצרף את הכתובת הכללית לכתובת הפרטית, עבור ז"א ועבור נוק'.

הלכה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>מקו"פ יותר גדול</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"פ</p>
<p>ליל שבת</p> <p>חגי"ת</p> <p>מקו"פ</p>	<p>חזרה</p> <p>מקו"פ</p>
<p>חול</p> <p>נה"י</p> <p>פנימי</p>	<p>מעש"ק</p> <p>מקו"פ</p>

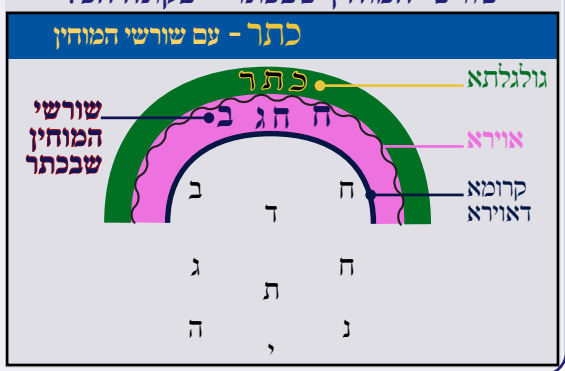
עיבור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>
<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי</p> <p>(נ"ר דנה"י דישו"ת):</p> <p>שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה.</p> <p>תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	עתיק	נוק' דע"י	א"א	א"א
חכמה יעקב רחל בינה	חסדי' גבו'	חכמה יש"ס תבו' בינה	חסדי' גבו'	חכמה	נוק' דע"י	א"א	א"א
שים שלום		שים שלום		מורים	הטוב שמך	חסדים	גבורות
				אבות	מגן אב'	מורים	מורים
				כריש' וזקופה' א'	כריש' וזקופה' א'	כריש' וזקופה' א'	כריש' וזקופה' א'

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב. מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט. אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב. יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

מקורות

שעה"כ דף ל"ג רע"א. ע"ה ח"ב דף ע"ו ע"א אות ט'. שע"ר ח"ב ש' דק"ל. ענ"ה דף נ"ד רע"א. שע"ר ח"ב ש' קל"ו, ש' קב"ל, ש' קכ"ג. פת"ע דף ל"ט ע"ג. שע"ר ח"ב ש' קד"מ, ש' קי"ד, ש' קי"ט, ש' קנ"ו, ש' קה"ל. בא"ל ח"א דף צ"ד ע"א. פת"ע דף ל"ט ע"ב ד"ה ומגן, דף מ"ה ע"ג ד"ה הנה. פת"ע החדש (על דף ע"ה). יר"א ח"א עמ' 642. עו"ת דף מ"ד ע"ב. פת"ע דף נ"ב ע"ג. ענ"ה דף צ"ד ע"א, דף צ"ז סע"א (הרא"ם). פת"ע דף מ' ע"ג אות ב', ד', ה'. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א. בא"ל ח"א דף צ"ה ע"ב. שע"ר ח"ב ש' קמ"ג, ש' קמ"ה, ח"א ש' קל"ד. אוצ"ח דף נ"ד ע"א אש"ל אות א', דף ל"ו ע"א השד"ה אות ו'.

תיבה	בינה דכתר - שורש ב' (ברכת מגן אברהם - דף ע"ח ע"א)		חסדים דכתר - שורש ג' (מודים - דף ק' ע"ב)		גבורות דכתר - שורש ד' (ברכת הטוב שמך - דף ק"ד ע"ב)	
	(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)		(אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים שהם או"א דאח' ואו"א דפנים)	
	מוחין דאבא (הנקרא אח')	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')
ברוך (כריעה א')	ו"ק		ו"ק (מודים אחנו לך)		ו"ק	
אתה (כריעה ב')	ג"ר		ג"ר (שאתה הוא)		ג"ר	
ה' (זקיפה א')	ו"ק		ו"ק		ו"ק	
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר		ג"ר		ג"ר	

חכמה דכתר - שורש א'

תיבה	ברכת אבות (דף נ"ד ע"ב)		סיום ומגן	מלך עוזר ומושיע ומגן (רק שורש החכמה)	ברכת מגן אברהם (יחד עם שורש ב')		ברכת מחיה האל הקדוש	ברכת האל הקדוש	י"ג ברכות אמצעיות (אחו"פ דפנים)
	אחו"פ דאח' בלבד (שהם או"א דאח')				אחו"פ דאח' (או"א דאח')	אחו"פ דפנים (או"א דפנים)			
	מוחין דאבא (הנקרא פנים)	מוחין דאימא (הנקרא אח')			אבא (פנים)	אימא (אח')			
ברוך (כריעה א')	ו"ק (דחיה לו"ק)		כל ארבעת הצלמים (אחו"פ דאח' ואחו"פ דפנים) מסתלקים מתוך הנוק', ועומדים על גבי רישא דז"א.	כניסה של כל שלושת הצלמים בעצמות בנוק' (פנים דאח' ואחו"פ דפנים, שהרי אח' דאח' לא יצא מהנוק').	ו"ק	ח"ן לחכמה			דחיות לחג"ת נה"י דז"א. הארה ליי"ס דנוק' (נשיקין).
אתה (כריעה ב')	ג"ר				ג"ר	חכמה לחכמה			
ה' (זקיפה א')	ו"ק				ו"ק	ח"ן לחכמה		בג"ה לבניה לדעת	
המשך ה' (זקיפה ב')	ג"ר				ג"ר	חכמה לחכמה		חיבוק שמאל	
						חיבוק ימין	חיבוק שמאל	חיבוק אמצע	

יש לציין 2 הבדלים מהותיים בין הסדרה הראשונה של הכריעות וזקיפות, לבין שלושת הכריעות וזקיפות האחרונות:

א. בראשונה, בכריעה הראשונה (ברוך), יש ירידה של (הארת) הו"ק, לו"ק (י) דז"א (שהרי הו"ק דאימא כבר הגיע לחב"ד חג"ת דז"א בתיבת אחד). ואז ניתנים לחב"ד חג"ת דנוק' (ה). בשאר שלושת הכריעות וזקיפות, יש כניסה לחב"ד חג"ת דז"א בלבד, ומשם לנוק' (ה). דחיות הו"ק למקומו נעשה רק בכריעה השנייה. וכנ"ל בזקיפות.

ב. בראשונה, בכריעה השנייה (אתה), כניסת החב"ד לחכמה (י), אח"כ לבניה (ה), ולדעת, אח"כ לת"ת (י, שהוא ו"ק), משם לנוק' (ה). בשאר, כניסת החב"ד לכל חג"ת דז"א (בעצמות, ביחד), ומשם הארה לחב"ד דנוק' (ה). וכנ"ל בזקיפות.

מקורות:	סדור	דף מ' ע"ב, ק"ש.
	נה"ש	דף ט' סע"ג.
	נה"ש	דף מ"ו ע"א אות ס"ו.
	עלי נהר	דף צ"ד ע"א עד דף צ"ז, הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פ"ב ע"ב, דף נ' ע"ב, דף מ"ח ע"ב אות מ"ט.
שערי רחמים ח"ב		סוף שאלה ק"כ, שאלה קל"ג, שאלה קמ"ב.
מעיל אליהו		דף קל"ד ע"ב, דף קל"ב ע"א.
באתי לגני ח"א		דף קע"ב ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צ"ה בהגהת השד"ה אות כ"ב), דף ע' ע"א.
שמן ששון		פתח עינים דף מ' סע"א.
אוצרות חיים		דף ל"ז השד"ה אות ו'.

א. 1. עפ"י פשט הסדור אנו מכניסים ו"ק דאימא של חו"ב חו"ג דכתר, לחב"ד חג"ת דחו"ב חו"ג דכתר ז"א.

2. שמות המוחין: יה"ו הם חו"ב חו"ג של חכמה דכתר (עתיק).

אה"י הם חו"ב חו"ג של בינה דכתר (נוק' עתיק).

אהו"ה הם חו"ב חו"ג של חסדים דכתר (א"א).

אה"ו הם חו"ב חו"ג של גבורות דכתר (נוק' דא"א).

ב. עפ"י נה"ש דף מ"ו ע"א אות ט"ו, לומדים שני דברים, וזהו פשט הכוונה בסדור:

1. במלת "אחד" נכנסים חו"ב חו"ג דכתר (ארבעת השורשים, כל שורש נכנס ישר למקומו).

2. יש היפוך בכתובת בטבלה (סדור דף מ' ע"ב). לדוגמה, שורה ראשונה הם חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (עתיק), ולא המור

הימני, שזה חכמה דחו"ב חו"ג, דהיינו החכמה של ארבעת השורשים.

ג. עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג, כניסת המוחין של חו"ב חו"ג דכתר הם לחכמה דכתר, ומשם לבינה דכתר, ומשם לחסדים דכתר

ומשם ולגבורות דכתר.

ד. הרא"ם בענ"ה דף צ"ד ואילך, מסביר שו"ק דאימא אכן נכנסים לחו"ב חו"ג דכתר דז"א במלת "אחד" כפשט נה"ש

דף מ"ו הנ"ל.

ומקשה מנה"ש דף ט' הנ"ל שהמוחין אמורים לעבור דרך החכמה!

ומתרץ: אמנם כניסתם עפ"י דף ט' הנ"ל דרך החכמה, אך המוצג בסידור וכן המובא בדף מ"ו הם על שם סוף התהליך. וזאת

הכוונה המופיעה בסדור ב"אחד", ושם זה קורה, אלא שקדם תהליך נסתר של מעבר מהחכמה לבינה וכו'.

ה. הרא"ם מקשה לשיטתו:

1. מדוע במלת "האל... והנורא", "באהבה" רואים גם את מוחין של בינה וחו"ג דכתר, שהרי עוסקים רק בחכמה דכתר!

2. מדוע במלת "ברוך" של "מגן אברהם" יש כניסה לחב"ד חג"ת, הרי זה נכנס כבר במלת "אחד"!

הרא"ם לפיכך מקבל גרסת מקצת סדורים שגרסו בכל הכריעות והזקיפות כמו בראשונה, דהיינו דחייה לחג"ת נה"י

בלבד, ולא כניסה לחב"ד חג"ת.

ו. השד"ה מתרץ את הקושיא לשיטת הרא"ם, שכיוון ששורש כל המוחין הוא בחכמה, לכן אף שעוסקים בחכמה בלבד, אנו

רואים גם את כל המוחין הנוספים.

ז. שיטת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב): ביוצר יש לכוון כניסת ארבעת השורשים לחכמה בלבד, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג,

שכל מוחי החו"ב חו"ג נכנסים לחכמה, ומשם יעברו ובכריעה וזקיפה השניה לבינה, וכו'. ומה שכתוב בסדור לחו"ב חו"ג

דכתר דז"א, יתפרש על קשע"ה, ק"ש דקרבות (ובערבית כלים פנימיים), ששם אין המשך של כריעות וזקיפות.

ח. שיטת ענ"ה, דף נ' ע"ב, ד"ה "גם מ"ש בסדור הקצר": מבין שיש התפרטות בחכמה דכתר ל- 16 בחינות, והם מופיעות

במלת "אחד" ובמלות "האל... והנורא", ו"באהבה".

השד"ה מאיר בהערה צ"א את שיטתו הנ"ל שאלו הם חו"ב חו"ג הכללים שעברו דרך החכמה.

ט. מע"א דף קל"ב ע"א: גם הוא סובר שהמוחין בק"ש נמשכים רק לחכמה דכתר, וכן באתי לגני ח"א דף ע' ע"ב.

י. פת"ע דף מ' ע"א שואל האם יכנסו מוחי הבינה דכתר ישירות מאימא, כפי שמשמע מהסדור ומשע"ה? א"כ איך זה יסתדר

עם דברי נה"ש דף ט' ע"ג, שהמוחין עוברים דרך החכמה?

ומחדש חידוש גדול: יש לפרט את החכמה דכתר לחו"ב חו"ג, ואלו אנו רואים בק"ש. ותחילה נכנסים לחכמה דחכמה

דכתר, וכשאנו מסיימים לעבוד בחכמה דכתר, הם עוברים לבינה ולחו"ג דחכמה דכתר הפרטיים.

אך בינה דכתר תימשך ישירות מאימא לחכמה בינה, וכו' (ב"ברוך... מגן אברהם").

א"כ יוצא שעפ"י דבריו החלוקה היא ל- 64.

יא. שערי רחמים ח"ב שאלה קל"ג:

1. במלת "באהבה", כשיסתלקו מוחין דפנים דאח' ויעלו למ"ן, יש להעלות פנים דאח' של 4 צלמים, שהם חו"ב חו"ג,

שכולם מצויים כרגע בחכמה דכתר. ומ"ש בסדור "דחכמה", כיון שיחסית אליה לא עלו בשם, אך ברור שכיון שכאן

ימשכו מוחי הפנים של 4 הבחינות חו"ב חו"ג דכתר, יש להעלות למ"ן את כל 4 הבחינות של פנים דאח'.

2. ב"מלך עוזר" וכו', הכניסה לנוק' תהיה רק בחכמה דכתר, שהרי אחרי כניסה זו לנוק' יש סילוק מוחין ממנה וכניסתם

לז"א, ואז היא מתמעטת עד החוזה, אח"כ עד היסוד וכו'. אך נוק' דבינה מגדילים אותה עד היסוד, עד החוזה וכו'. כלומר,

ברור שלכל אחד יש מהלך אחר.

יב. מע"א דף קל"ב ע"ב

שואל: במילת "ברוך" דוחים את הו"ק דחכמה דכתר לחג"ת נה"י, ואילו במילת "אחד" לכאורה משמע עפ"י הסדור ונה"ש דף מ"ו שמכניסים ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר. והרי מדברי שעה"ב משמע שמה שנכנס במילת "אחד" לג"ר, ידחה במילת "ברוך" לו"ק. וא"כ נצטרך להכניס ב"אחד" רק ו"ק דחכמה דכתר, או שנדחה ב"ברוך" ו"ק דחו"ב חו"ג דכתר.

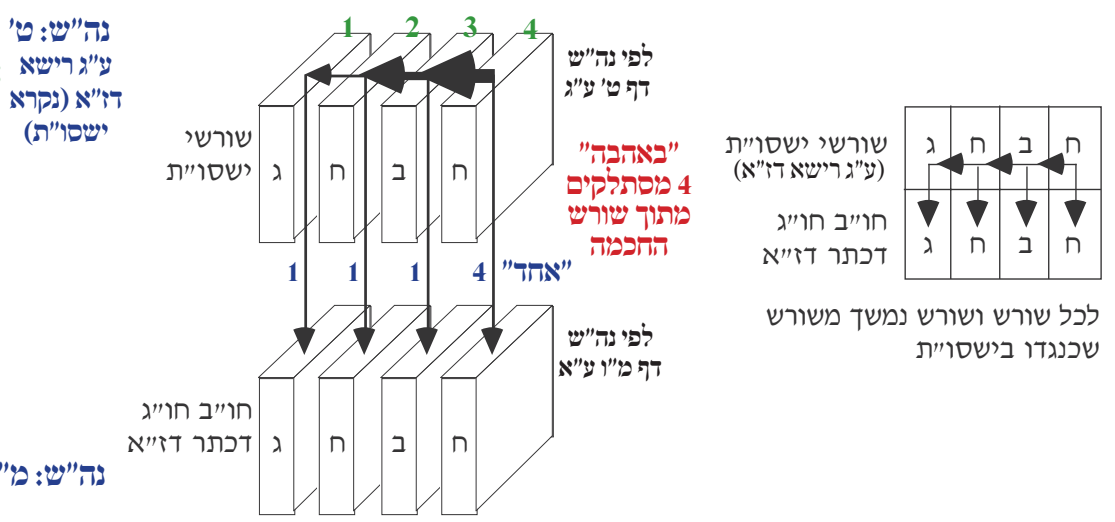
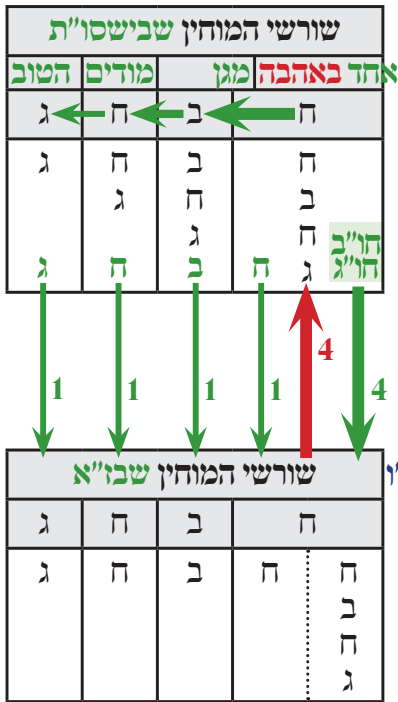
מתרין: גם במילת "אחד" מכניסים לחכמה דכתר בלבד, ומה שכתב בסדור חו"ב חו"ג דכתר, כוונתו חו"ב חו"ג דחכמה דכתר (לא כתירון השד"ה שמסיב את הכתובת לקשע"ה וכו'). ומדוע א"כ לא כתובה המילה "חכמה"? הרש"ש קיצר בדבריו, ומ"ש כתר, להוציא מטעות שהכוונה לחב"ד הכוללים. לכן הדגיש כתר, וברור מאליו שעוסקים רק בחכמה דכתר עד "מזן אברהם".

מביא בשם ת"ח (הוא ר' אליהו משען הנ"ל, מ"עלי נהר") שאמר שבק"ש המשכת המוחין לחו"ב חו"ג דכתר. ומקשה עליו הרי בק"ש הבאנו ו"ק דגדלות דאימא, וב"אלוקי..." הבאנו ג"ר דאימא. א"כ בהכרח הג"ר מתיחסים לו"ק דק"ש. הג"ר הם דחכמה, ולכן הו"ק דק"ש הם בהכרח דחכמה בלבד.

יג. ענ"ה דף מה' ע"א: המוחין של שאר השורשים באים משורש החכמה, עפ"י נה"ש דף ט' ע"ג הנ"ל. ולכן במילת "אחד" הכניסה היא לחכמה דכתר בלבד.

מקשה: מהסדור ("אחד", דף מ' רע"ב) נראה שהבינה וחו"ג נמשכו ישירות מישסו"ת ולא עברו דרך החכמה דכתר (נה"ש דף ט' סע"ג). הגהת השד"ה (ענ"ה דף צ"ה ע"ב אות כ"ב, דף מ"ח רע"א אות פ"ה): יש לקיים את נה"ש (דף ט' ע"ג) בשורשים שבישסו"ת, ששם שורש החכמה מעביר לשורש הבינה וחו"ג. אך בכניסתם בשורשי המוחין דז"א, כל אחד מקבל ישירות משורשו שבאימא.

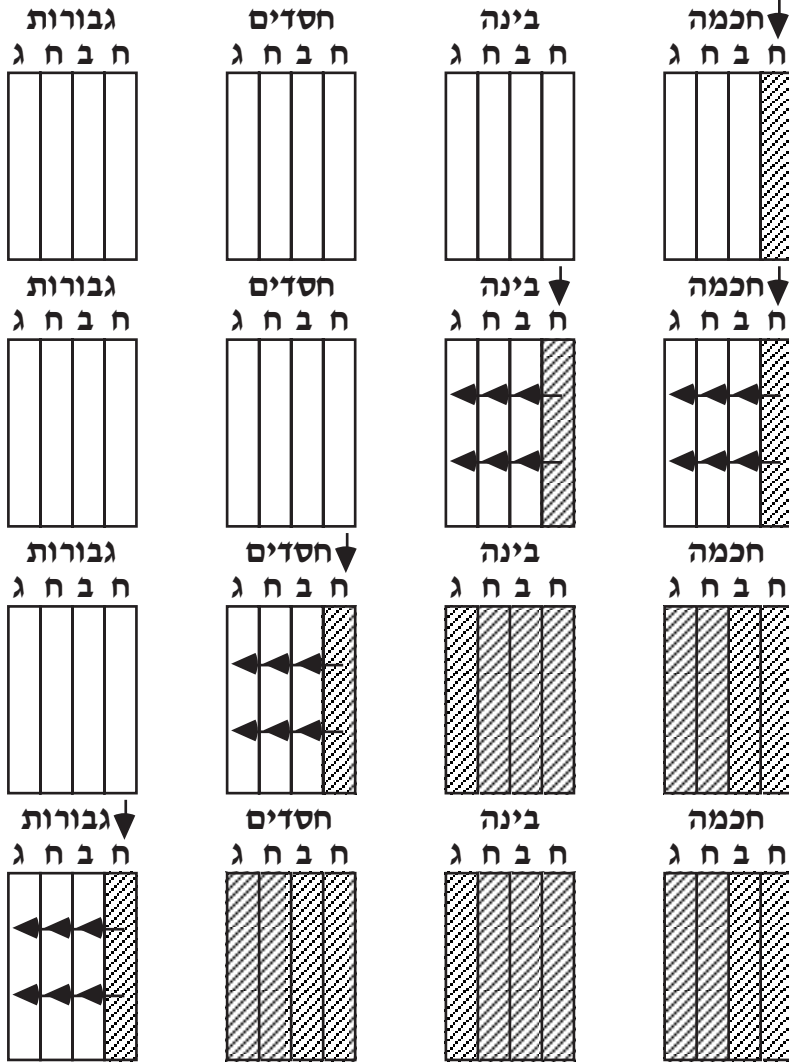
ומה שמצינו שמוחין דחכמה דכתר מתפרטים בברכת אבות לחו"ב חו"ג (במילת "האל, הגדול הגיבור והנורא, באהבה"), זה מצד שבחכמה נשרשים שאר המוחין, ואז אין העברה ישירה מחכמה לבינה וחו"ג דז"א.

יד. אוצרות חיים דף ל"ז אש"ל אות ו': עפ"י שעה"כ דף ל"ח ע"א, כל העמידה עוסקת בחו"ב חו"ג שבכתר, ורק בשים שלום יש המשכה לחב"ד וו"ק. ושם יש שלושה יחודים בסוד נ"ר. יחוד ראשון, הוי"ה אהי"ה, שם אנחנו מכוונים על הורדה לשורשי המוחין שבכתר ע"י ד' כריעות וזקיפות. ובלשון הרב "ולהוריד משורשי הד' מוחין אשר בכתר ממש". ביחוד השני, הוי"ה אלקי"ם, להוריד לחב"ד דז"א. א"כ מה הכוונה להוריד משורשי הד' מוחין, אם תאמר מכתר דז"א לחב"ד, הרי זה נעשה ביחוד השני. מכאן מוכיח השד"ה שהשורשים הם דכתר דנה"י דיססו"ת שהם שורשים לשורשי המוחין דכתר דז"א. ומהם אנו ממישיכים ביחוד הראשון (ע"י כריעות וזקיפות) לכתר דז"א.

טז. שע"ר ח"ב שאלה קמ"ב: מתלבט מהיכן נמשכים בינה וחו"ג דכתר, האם מחכמה דכתר בתוך ז"א, או מע"ג רישא דז"א, ישירות לבינה וחו"ג. ומבאר שיש לקיים את נה"ש דף ט' ע"ג בשורשים שבישסו"ת הנמצאים ע"ג רישא דז"א. אך ההמשכה לבינה וחו"ג דכתר דז"א היא ישירה מאימא, עפ"י הגהת השד"ה הנז' בענ"ה.

שיטת השי"ש (6)

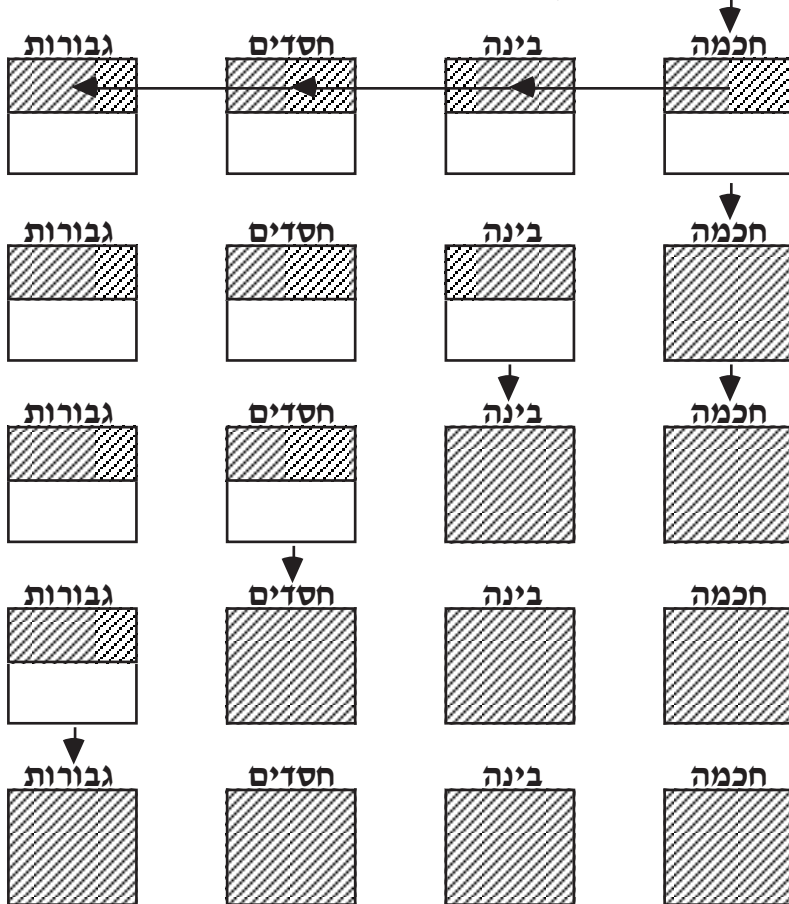
שורשי המוחין שבכתר:
במילת "אחד" נולד כל השפע של האחי דחוי"ב חוי"ג דכתר. (10) כל השפע (16 שמות מוחין) עובר חכמה דכתר נכנס לפרצוף חכמה דחכמה דכתר: ו"ק דגדלות דאימא (אחור), **ברכת אבות** - השלמה לייס דחוי"א (אחור).
באהבה: צלם דישי"ס דחכמה דכתר (דאחי) עולה למיין לע"ב ס"ג דא"ק ומביא שפע פנים לחוי"ב וחוי"ג דכתר (9).

בא"י מגן אברהם: כניסת שפע אחי ופנים לחכמה דחכמה ולחכמה דבינה דז"א וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים, ובזה מיישב את נה"ש טי ע"ג.

מודים: כניסת שפע אחי ופנים דחסדים דכתר לחכמה דחסדים, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

בא"י הטוב שמך: כניסת שפע אחי ופנים דגבורות דכתר לחכמה דגבורות, וממילא עובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

שיטת ר' אליהו משען

אחד: ו"ק דגדלות דאימא דחוי"ב חוי"ג דכתר דאחי לחכמה דכתר ומשם לבינה וחוי"ג דכתר, ובזה מיישב נה"ש טי ע"ג.

ברכת אבות: השלמת אחי דחכמה דכתר.

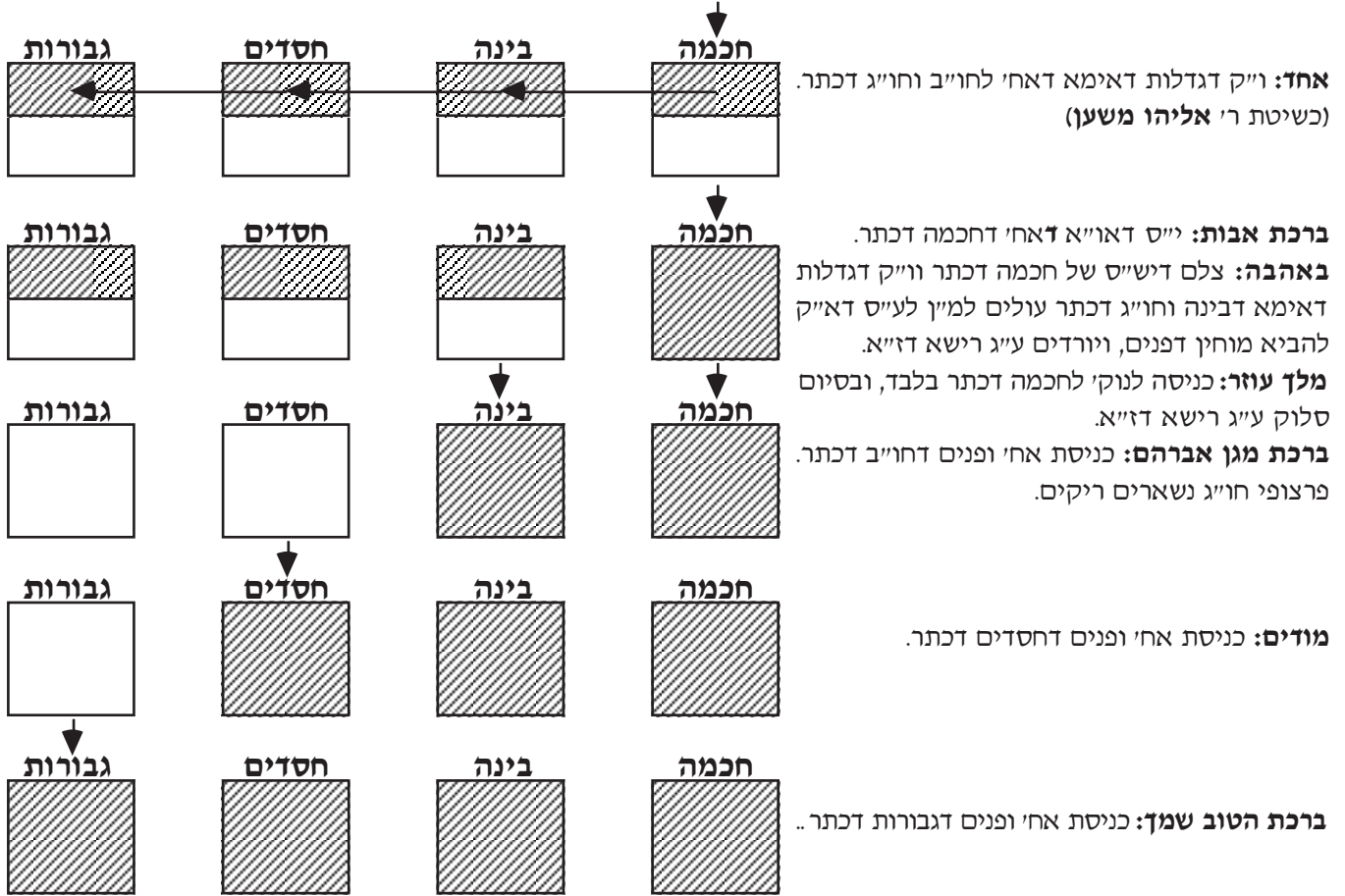
באהבה: סילוק מוחין ועלית פנים דאחי למיין רק עבור חכמה דכתר.

ברכת מגן אברהם: כניסת אחי ופנים דחוי"ב דכתר. הו"ק דגדלות דאימא דבינה כבר הגיע ב"אחד".

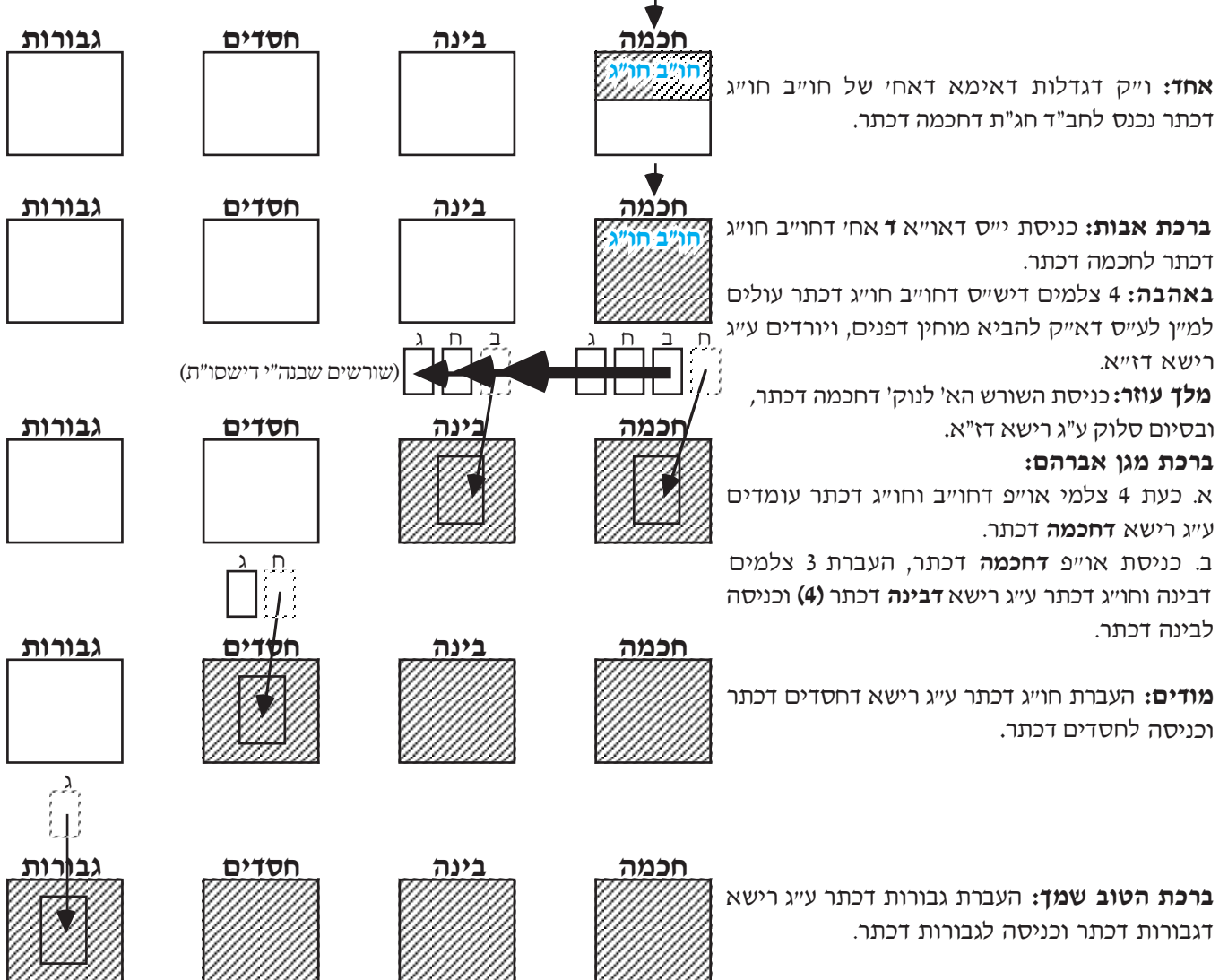
מודים: כניסת אחי ופנים דחסדים דכתר.

ברכת הטוב שמך: כניסת אחי ופנים דגבורות דכתר.

שיטת עלי נהר (2)

שיטת השד"ה (3) (4) (5) (7)

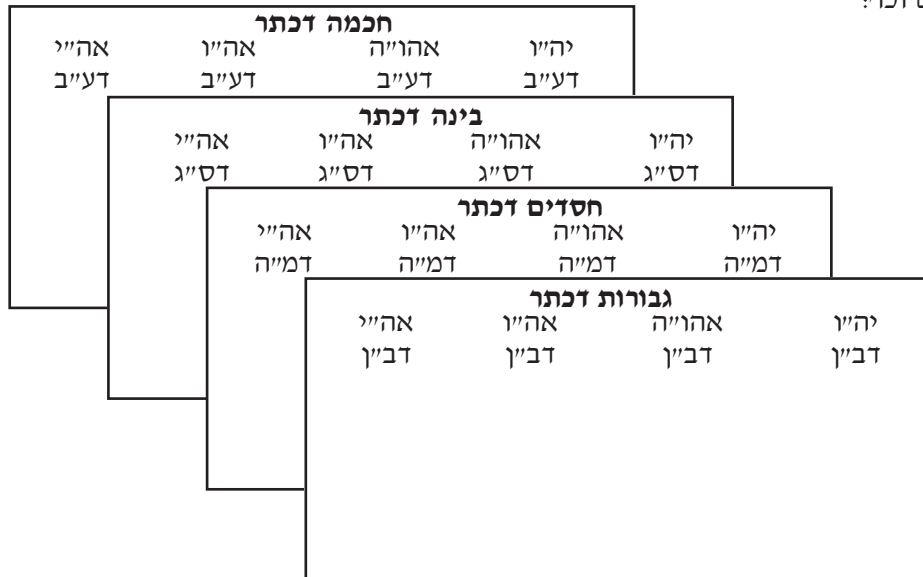
קיום דברי הרש"ש (נה"ש) בשיטות השונות

נה"ש דף ט' ע"ג:

כל השפע נכנס תחילה לחכמה דכתר. כשנגמרה להיתקן חכמה דכתר, העבירה את שאר השפע לבינה, וכן כשנגמרה להתקן הבינה דכתר, העבירה את שאר השפע לחסדים וכן לגבורות.

נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו:

מבאר את משמעות המוחין שנכנסו בתבנית "אחד". מוחין אלו שייכים לחו"ב חו"ג דכתר כאשר יה"ו דעסמ"ב הוא קו ימין - חכמה דכולם. אה"י דעסמ"ב הוא קו שמאל דכולם וכו'.

מ"ו ע"א

בסוף מ' ע"ב, קבלו חו"ב וחוי"ג דכתר את המוחין.

בסוף ברכת אבות וכן בסוף כל אחד מהכריעות וזקיפות, השמות מתייחסים לחו"ב חו"ג הפרטיים.

רק בסיום כריעות וזקיפות הרביעית המוחין הגיעו לפרצופים ומתקיימים דברי הרש"ש.

ט' ע"ג

ב"אחד" (מ' ע"א) ו"ק דגדלות דאימא דאחי דחו"ב חוי"ג נכנסים לחכמה ומשם לבינה וחוי"ג.

"אחד" - חכמה דחכמה דכתר. ברכת "מגן אברהם" - חו"ב דכתר. "מודים" - חסדים דכתר. ברכת "הטוב שמך" - גבורה דכתר. השפע מתקבל רק בחכמה הפרטית דכל שורש, ועובר לבינה וחוי"ג הפרטיים.

ב"אחד" - חכמה דכתר מקבל שפע של כולם, וכך בכל ברכת אבות משלימים, י"ס דאו"א דאחי לכל החו"ב והחוי"ג דכתר, ומסתלקים כל המוחין במילת "באהבה" ועומדים ע"ג רישא דז"א. ומעבירים מע"ג רישא דז"א לבינה וחוי"ג דכתר בסוף מלך עוזר ומושיע ומגן. וכן עובר לחסדים דכתר ב"מודים" ולגבורות דכתר ב"הטוב שמך".

שיטה

רא"ם - ענ"ה

ש"ש

השד"ה

מקורות:

- (1) נה"ש דף מ"ו ע"ב אות ט"ו. דף ט' ע"ג.
- (2) ענ"ה דף צ"ד ע"א (ר' אליהו משען). שד"ה אות כ"ב. דף מ"ז ע"ב ד"ה והנה. דף מ"ח ע"א.
- (3) שד"ה (ענ"ה) דף מ"ח ע"א פ"ה. דף נ" ע"ב ד"ה גם, שד"ה אות צ"א. דף פ"ב ע"א.
- (4) אוצ"ח דף ל"ז ר"ש אות ו'.
- (5) שע"ר ח"ב שאלה קל"ג. ח"ב שאלה קמ"ב.
- (6) ש"ש ח"ג דף מ"ט ע"א ד"ה שם. פת"ע דף מ' ע"ב ד"ה ועיין. פת"ע דף כ"א ע"ב.
- (7) פא"ה ח"ב דף רכ"ט רע"ב.
- (8) מע"א דף קל"ב ע"ב.
- (9) באתי לגני דף ע' ע"א. דף ע"א ע"ב.
- (10) סידור ח"ב דף מ' ע"ב.

[מ:]

חוץ מחזרת המוחין דו"ק שעלו למ"ן בתיבת אחד:

גם יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק דיש"ס עם ה-ל"מ צלם דמוחין דיניקה דנרנח"י דרוח דנשמה המלוּבש בתוכה עם נרנח"י דרוח דנשמה שהם ט' הויו"ת ו-ט' אהי"ה ונקודותיהם כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרוח דנרנח"י דרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן:

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה דמ"ה דב"ן דבינה דו"א:

ועתה יכוין להמשיך הו"ק דמוחין דגדלות שהם חח"ן בג"ה דת"י, דנח"י וחג"ת (ו"ק) דחב"ד (גדלות) דנח"י דבינה (בר"ח גם דכתר) דתבונה, עם המוחין דאו"פ דצ' דצלם דנרנח"י דנשמה, דב"ן, דמ"ה ודב"ן, עם המוחין דו"ק דגדלות, שהם ד' שמות יה"ו וד' שמות אה"י וד' שמות אהו"ה וד' שמות אה"ו, דחו"ב וחו"ג, דחו"ב וחו"ג, עם הנרנח"י שלהם

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים (*)
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

אֱלֹהִים
יְהוָה

[מ:]

	[חכמה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[חסדים דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[גבורות דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	[בינה דאימא דחו"ב חו"ג דכתר]	
עתיק	יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי וו	אלף הי יוד	ש' חכמה
נוק'	יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הה וו	אלף הי יוד	ש' בינה
א"א	יוד הא ואו	אלף הא וו הא	אלף הא וו	אלף הא יוד	ש' חס'
נוק'	יוד הה וו	אלף הה ואו הה	אלף הה ואו	אלף הה יוד	ש' גב'

* א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפנימיות דפנימיות הם בציוור חו"ב וחו"ג. ועיין במש"ד בכוננת העמידה (ע"י עמוד שטז, החלוקה עפ"י דרוש הדעת, וכן בהגדלת הפרקין).

[מא.]

לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן
דבינה (בר"ח גם דכתר*) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א

דכלים חיצוניים

לג' כלים דחכמה דז"א יוד הי ואו הא י יה יהו יהוה יוד הא ואו הא	לג' כלים דדעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה	לג' כלים דדעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה
--	--	--

ולחשאר שם בחב"ד המוחין דחג"ת, ולהוריד המוחין דנה"י לחג"ת דז"א

איהיה יהוה	איהיה איהיה יהוה	איהיה יהוה
---------------	------------------------	---------------

בניה	גבורות	חסדים	חכמה
אלף הי יוד	אלף הי וו	אלף הי וו הי	יוד הי ויו
אלף הי יוד	אלף הה וו	אלף הה וו הה	יוד הי ואו
אלף הא יוד	אלף הא וו	אלף הא וו הא	יוד הא ואו
אלף הה יוד	אלף הה ואו	אלף הה ואו הה	יוד הה וו

לחח"ן בג"ה דת"י [דחג"ת] דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן
דבינה (בר"ח גם דכתר) דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א

דכלים חיצוניים

לג' כלי גבורה דז"א יה אלף למוד, אלף למוד, אלף למוד הי, אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מנס יהוה	לג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יה יהו יהוה יהוה	לג' כלי חסד דז"א א, אל, אלו, אלוה אלוה אלף למוד
--	--	--

* עיין בנה"ש דל"ו ע"ב אות ט"ו.

◇ ענ"ה דף צ"ה ע"ב, הגהת השד"ה אות כ"ב.

הו"ק דגדלות דאימא דכל שורשי המוחין שבכתר נכנסים בשורש החכמה דכתר. וכן עד"ז כל העבודה עד תיבת באהבה, שאז כולם מסתלקים. לאחר מכן, כל שורש נכנס במקומו.

היכל ה' היבר ד' שער כ"ג שער מחון דצלים פרק א' ב'

* אבל הענין הוא כי הנה המחון הם חב"ד אבל שרש של כ"ג מחון נשאר למעלה הרושם שלהם ומוליקם כסדר ואופן המחון שכתבם הם גדולים ומשולש לאין קץ על המחון הנקרא חב"ד. ולק חמלא בארחת נשא גבאשר מחבר סורי פסחת הטללת כל האצילות אשר הא"א נקרא כתר וא"א חו"ב מחד שם נא"א בחינת גולגלתא תחא סתומא דילי. אמנם ת"כ הם וא"א שם פנימי סיוואץ מש"ם דא"א הנקרא כתר וכן הוא הענין פ"ם הפרסום שכל פרוץ וא"כ זודאי כי כמות הסתום שכתב הוא גדול מאד מן חו"ב אשר בפירוף ההוא כי כרי מן הכתר נאלט הם ובהכרח הוא שנחנת ד' מחון שם ת"כ דיעה הטלל חו"ג שארנסתן יחו נמלאים ככתב נודאי כחומר אלמי כזכרת שים שלום על העמידה לכן הם ד' כריות וד' זקופים פ"ם. נחלא כי (ו) המחון הם למטה מבחי' הכתר ואינם באים כי הכתר גבוה מאד מאד מהם והם למטה ממם לבשר אמנם ככתב ת"ט כי בחי' פנימית שם פרוץ שט בשלש מחם ובחי' החיצונית שהוא בגולגלתא אלא שדאי"י

שהוא בגולגלתא (ח) התפשטת עד למטה ותלכשת גם את המחון הנקרא חב"ד אבל עיקרית הכתר איש אלא למעלה על אלו הכוחין. ועיין בביאור אשר מחבר ג' רישן אצלפין דא לבו מן דא סכר בתחלת אר"א דרפ"ח ומשם תבין ענין זה הנוח שכתב שטא מלמד הפוח פלוח מה ענינו :

פרק ב' ב'ח

ועתה נבאר מהיכן נעשה בחי' הכתר הם והנה הוא נעשה מבחי' חצי הסחטון של הפ"ם דאמא הנקרא הטבא חבו ענינו. כי הנה כתבנו בפילי כי לכתב הכנסת נה"י דאמא הראשונים פוץ ז"א בחי' הסחטון הולרס לסבדל ולפסוח לה נה"י חדשים אחרים ושם נבאר איך היה הפנין ואמרנו כי הארוכה של נה"י דאמא עלו בחצי ת"ם הסחטון של פנונה לרמות את הולר שילד ויאל לחץ וחו ארון הארוכה הולר שם נה"י אחרים חדשים כי בעלות האורות הנ"ל האורו ונעשו כח נכלי הכוא של מחינת הפ"ם הסחטון וסבדל ממט (ט) נ"כ נה"י חדשים ואז האורות הראשונים שנסחלקו נחלבשו פוץ אלו הנה"י החדשים כי הנה"י הראשונים סבד"ם להתרוקן לכמה סבות הנ"ל אם לזרוך לידת המחון דלא ואם לכפשות לטבין למחון ד"א עמו כנ"ל אבל אלו שם סבד"ם י"ם של תנונה פלומה

עליונים מהם שהם מן אחא מילאם. ומדבר עתה באלו של התנונה ונאמר כי יש בג' בחי' א' הוא נה"י שלה הראשונים שנסלבו ב"א לסחטן לו כבוד שוחן הב' הוא בחי' חצי ת"ם (א) ונה"י שלה החדשים שנתפשטו בה ממדס כדי שחיה שלימה ב"ם נמורות להודונו עם אבא כנ"ל נ"ב הוא בחי' שאר קומחה שטא מן מחינת עליון דח"ם שלה עד למעלה עד ראשה ונ' בחי' אלו מחוונות עם ג' בחי' אחרות בלשון זה. והענין כי כנה נח"ל כי פתח ארתו עלו אלו האורות של הכלים של נה"י דתנונה למעלה בחי' סחטון של הפ"ם שלה ונתרוקנו אלו הכלים מן האורות שלסם פלמן ולא נשאר בהם שום דיות כלל ועיקר כבוד ארן התורה מקיימת אלא בחי' שחמים פלמו עליה וזו כסחטון כלים ריקים נכבשו לטובן המחון ד"א שהם מן הכחשם שבו עד למטה שהם פ"ם והנלבשו בנ"י פרוקין שם בנה"י של התנונה ואח"כ נלבשו סלם חוץ ז"א מתכמה שבו למטה פמ"ם בנ"י. ונמלא כי הכלים והגוף (ב) של אלו המחון הם בחי' א' שהם הכלים וגופניות החנונה פלמה אבל האורות והחיות והכשמה שבהם הם המחון של הא"א עמו אמנם לפי שכתב וסחלקו אורות שלהם ונכנסו אורות הא"א במקומם לק אלו הכה"י דאמא מחלפין מסבטם הראשון ונהפכים לסיחם שלם חפלותו ובשר ממשחו של הז"א פלמו והגוף פלמו דמין מחם ואינו נקראין אלא בשם גופא דז"א מחם. וכזה פנין מ"ם כדורש גדלות דז"א איך הוא שמו ו"ק שם בו כלבר כערע שכל עמוס איש רק ו"ק איך גבדיל אח"כ ונעשה בן י"ם נמורות ושם ביארנו (ג) כי הנה הענין היה שהיה בו י"ם הנקרא ו"ק ונכנס בו פוץ ג"ם שם נה"י החנונה ומסחברין יחד ונעשו פ"ם נמורות וזאת פוץ כי כל פרק עליון דלמח פנונה מספרד ומחאבר עם ב' פרוקי עליונים דכלי החסד ד"א ונעשו מחמה שבו ופרק ב' דכלי נלח דתנונה מחערב עם פרק הסחטון דחסד ופרק עליון דכלי דלמח ד"א ונעשו חסד ד"א ופרק ג' דכלי נלח דתנונה מחערב עם ב' פרוקי סחוטים דלמח ז"א ונעשים נלח דז"א ועד"ו בקו שחאלי ועד"ו בקו חלמטי כמטאר חללני במקומו (ד). נמלא כי הכה"י עלמן דתנונה מספרד"ים עם הכלים וגופא של ז"א והכל נעשה כלי גוף א' כשהוא א"י והגוף דז"א הוא מחם ולכן נקרא בחינת ז' בחי' כגדלה מחם של הז"א עמו כי להיתן כלים ריקים והכנסו אורות דמחון דז"א לטובן נעשו בגוף דז"א מחם והבי נבאר בחי' המחון דז"א מתכמה עלו ולמטה איך נעשו פ"י נה"י הראשונים של התנונה שהם הכלים בלתי אור. הבחינה הכ' הוא הכתר של ז"א אשר הוא נעשה מן החצי הסחטון של פ"ם (ה) ונה"י החדשים של תנונה והנה בחינת הכתר דז"א לרץ שחילה ככתב מה ענינו אם הוא מכלל שוחן דז"א או לאו אם מכלל פ"ם דז"א או לאו כי בדבר זה יש מחלוקת גדולה בין המקובלים ובספר יצירה נבאר שכתבנו י"ם מחיל מן הכמה כמו שכתב אחת היא רוח אלהים חיים ס' וכן אמרו איך ראשית אלא חכמה ורליות הרבה לסבדל זו גם מה ענין הכנה לשון חסד ולמה נק' קד. והנה כפי הגראש מפשטות לשון הפוקוס וספר הויכר נראה כי הכתר הוא גולגלתא וחב"ד הם המחון שבתוך הגולגלתא ואם כך הוא נמלא שהכתב הוא גרוש בחליות הגרסתן כי הוא נעשה חלונית ולבוש אל המחון דרך הגולגלתא המקיף ומלבוש את המחון ואין ספק ששכלים ועיקר הם המחון כי הנללה הוא כלי ומלבוש ספל אלים דובר זה לא יכלה על דעת טיטק בן יומי כי הדי כתר גדול לאין קץ על הכמה ותנונה ודעת ונחשבו אלו כלל היו

הגרות וביאורים (א) סחטון ונה"י: (ב) הוא הכלים והוא גוף וכלל לבנה וכן פ"ם אלו האורות והאצויות והסחטון שבהם גם זה הוא נכלל וכלהו. שם פלמן: (ג) לקמן פ"ו וי' והכלים פ"ו וכלים ח"ד: (ד) לקמן פ"ז: (ה) לקמן פ"ז: (ו) סחטון ח"ד: (ז) עיין למעלה

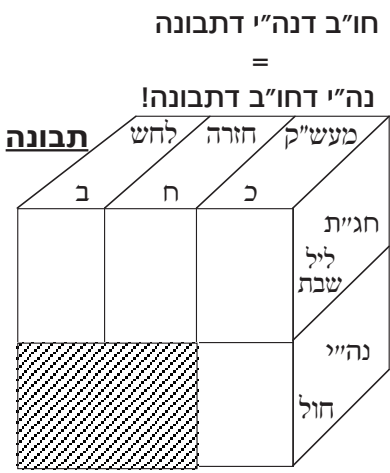
יפה שעה

23589 ח אה"ח

דטעויות ד"א בכרת ירוש עמכם כי הם יחר ח'וניים מהם כו ועיין שלחי עמר סעבריס עמר שוחק וללם:

הלכה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>מק"פ יותר גדול</p>	<p>לחש</p> <p>מק"פ</p>
<p>ליל שבת</p> <p>חגי"ת</p> <p>מק"פ</p>	<p>חזרה</p> <p>מק"פ</p>
<p>חול</p> <p>נה"י</p> <p>פנימי</p>	<p>מעש"ק</p> <p>מק"פ</p>

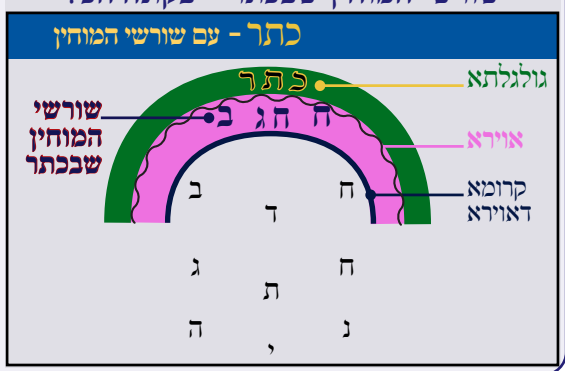
עיבור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>
<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי</p> <p>(נ"ר דנה"י דישו"ת):</p> <p>שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה.</p> <p>תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	נוק' דע"י		עתיק	
חכמה יעקב רחל	בינה	חכמה יש"ס תבו'	בינה	א"א	נוק' דא"א	חכמה	עתיק
חסד'י גבו'		חסד'י גבו'		חסדים	גבורות	מורים	אבות
שים שלום		שים שלום		הטוב שמך	מגן אב'	כריש'ה וזקני'ה	כריש'ה וזקני'ה

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

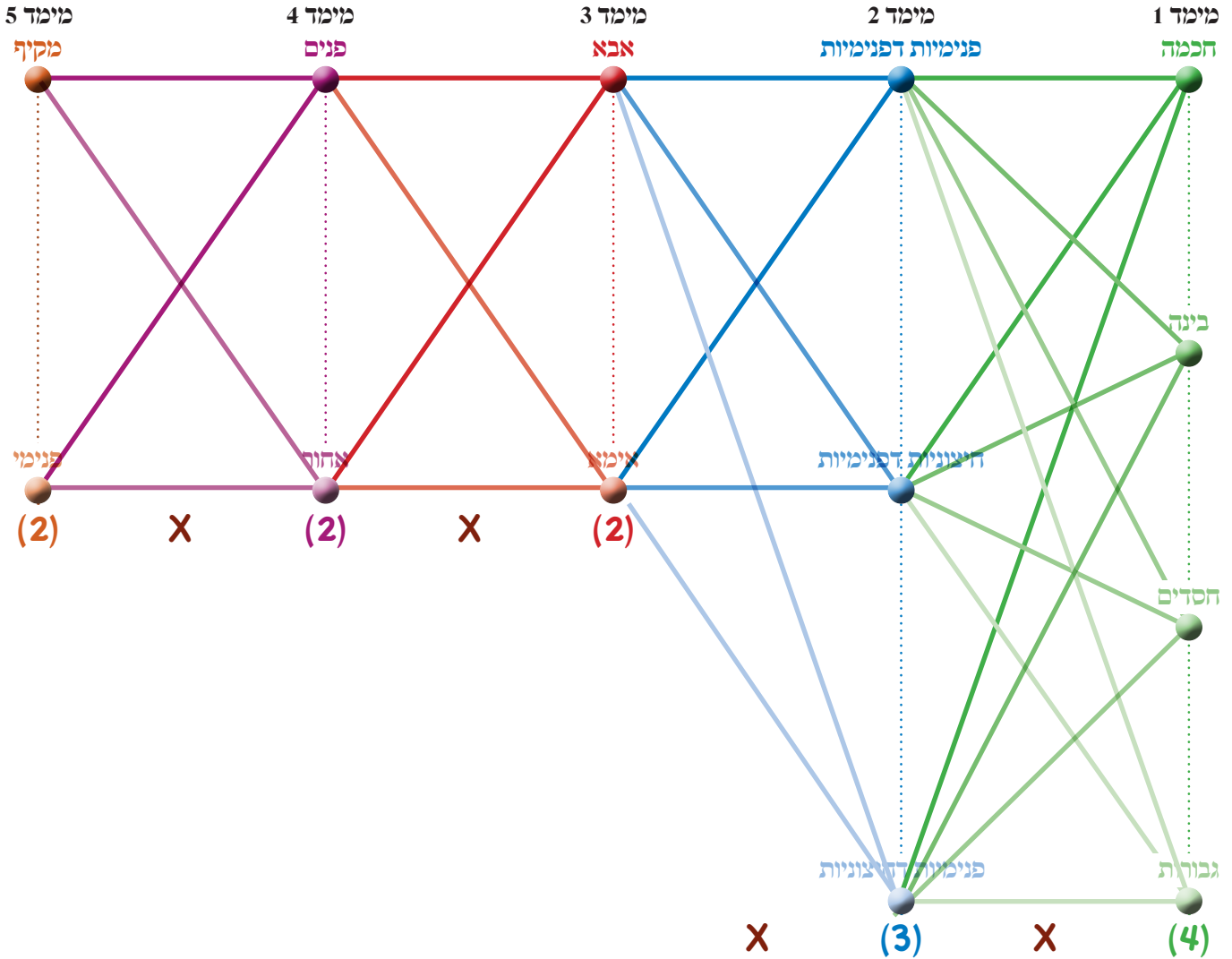
בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב. מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט. אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב. יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

(גדלות בלבד, בלי כלים אמצעים ופנימים דחיצ' דפני')

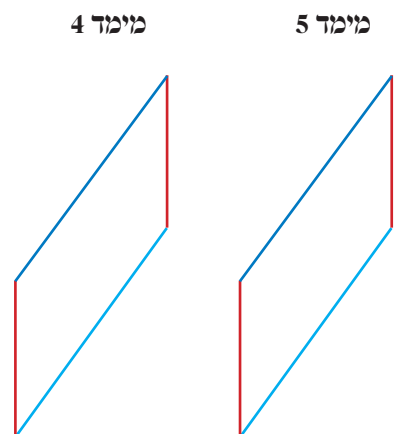
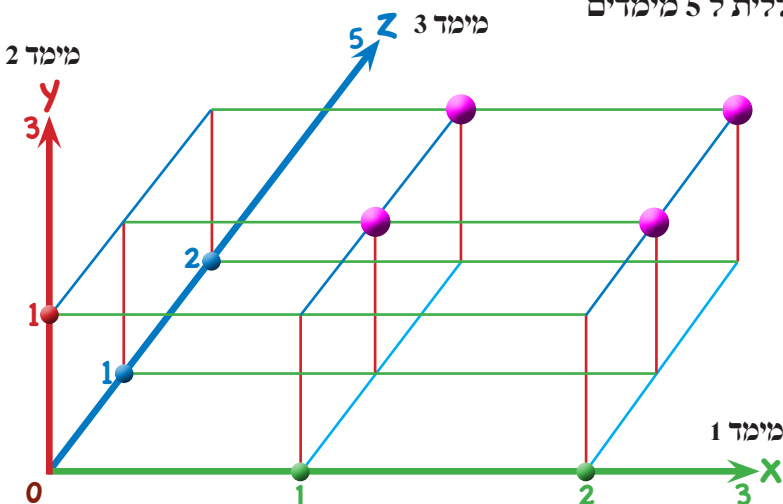
✿ יש לציין שבשורש הראשון (הכמה דכתר), בונים בפועל כמעט כל הבחינות. בשלושת השורשים הנוספים (בינה וחוג'ג דכתר), רק או"א של אחו"פ.
 ✿ כל מימד כלול מכל שאר המימדים, לכן כמות הפרצופים היא הכפלה של כל הפרטים בכל מימד. סדר המימדים אינו משמעותי.

מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3) / פנימיות דפנימיות / חיצונית דפנימיות / פנימיות דחיצונית	X	כריעות וזקיפות (4) (כו"ז - חו"ב חו"ג דכתר)
-----------------	---	-----------------	---	----------------	---	---	---	--

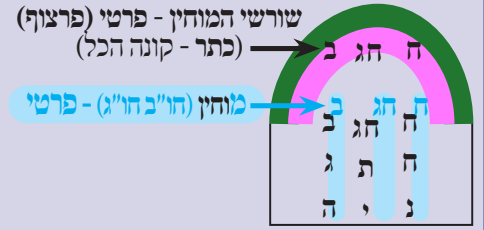
מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3)	X	כריעות וזקיפות (4)
96	←	48	←	24	←	12	←	4
→ 2	→	→ 4	→	→ 8	→	→ 24	→	→ 96

דוגמה כללית ל 5 מימדים

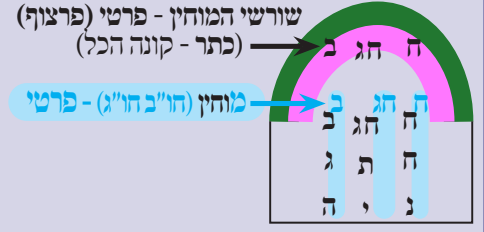

שורש הבינה דכתר (נוק' דעתיק) - כללי (24 פרצופים - כו"ז ב' - מגן אברהם)

פני' דפני' (3) | אבא (2) | אהור (2) | פנימי (2)

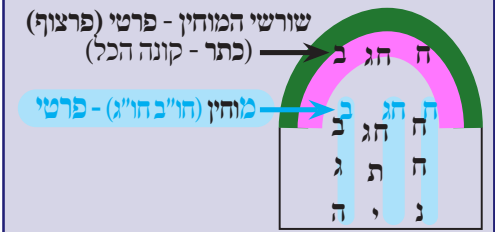
פני' דפני' (3) | אימא (2) | אהור (2) | פנימי (2)

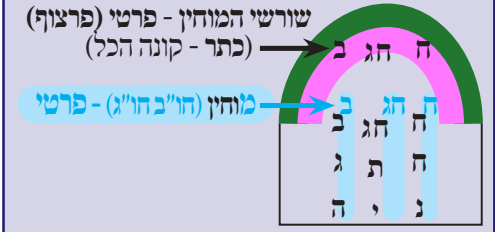
ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש הבינה (כולם בעובי, שווים)

שורש הגבורות דכתר (נוק' דא"א) - כללי (24 פרצופים - כו"ז ד' - הטוב שמך)

פני' דפני' (3) | אבא (2) | אהור (2) | פנימי (2)

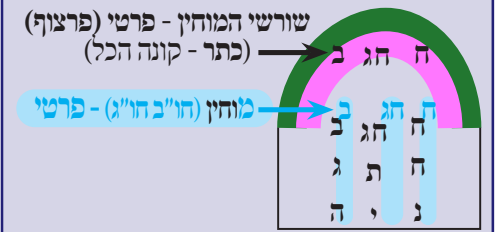
פני' דפני' (3) | אימא (2) | אהור (2) | פנימי (2)

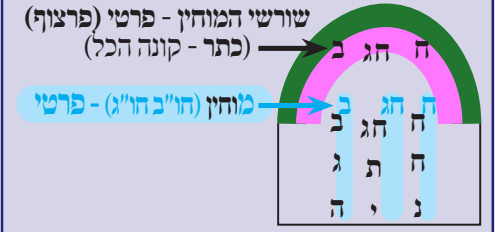
ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש הגבורות (כולם בעובי, שווים)

שורש החסדים דכתר (א"א דכ') - כללי (24 פרצופים - כו"ז ג' - מודים)

פני' דפני' (3) | אבא (2) | אהור (2) | פנימי (2)

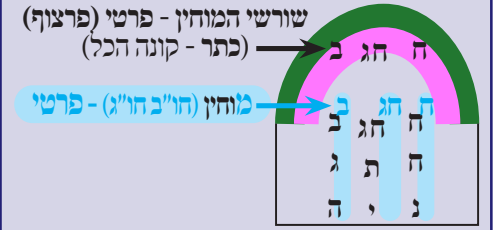
פני' דפני' (3) | אימא (2) | אהור (2) | פנימי (2)

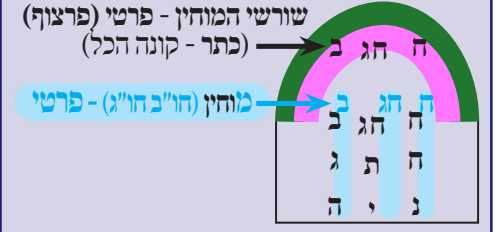
ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש החסדים (כולם בעובי, שווים)

שורש החכמה דכתר (עתיק דכ') - כללי (24 פרצופים - כו"ז א' - אבות)

פני' דפני' (3) | אבא (2) | אהור (2) | פנימי (2)

פני' דפני' (3) | אימא (2) | אהור (2) | פנימי (2)

ועוד 22 פרצופים כאלה בשורש החכמה (כולם בעובי, שווים)

חיצוניות - מעשה

פ"ג דשי"ה נשמה-גדלות-ג"ר פנימיות דחיצי

פנימיות - דיבור

פ"ג דשי"ה חיות העולמות - קטנות - ו"ק - כלי ביי"ע דפ"ה דשי"ה חיצוניות דפנימיות

א אצילות				ה אצילות			
1	2	3	4	5	6	7	8
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע)			חיצי פנימי	א"א (ז"ע)
			א"א (ז"ע)			חיצי פנימי	א"א (ז"ע)
פנימי קייש	בשכמל"ו תהילות	זמירות	קרבנות (ג"ת)	פנימי קייש	תש"י יוצר	ט"ק - ט"ג	יפנה ויטול חיי ברכות
כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה	כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה
דפרק ג' דשער	אדני	שדי	אלי	דפרק ג' דשער	אדני	שדי	אלי
השמות	אלהים (י)	אלהים (6)	אלהים (11)	השמות	אלהים (י)	אלהים (6)	אלהים (11)

ב בריאה תחתונה				ו בריאה תחתונה			
9	10	11	12	13	14	15	16
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע)			תש"ר	א"א (ז"ע)
קדיש אחר י"ח	בשכמל"ו ותהילות			קדיש אחר י"ח	יוצר	תש"י	א"א (ז"ע)
חותם	יהוה	אדני	אלהים (י)	חותם	יהוה	אדני	אלהים (י)
כלי אצ"י	יהוה	אדני	אלהים (י)	כלי אצ"י	יהוה	אדני	אלהים (י)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש			דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש		
השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין			השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין		

ג יצירה תחתונה				ז יצירה תחתונה			
17	18	19	20	21	22	23	24
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע)			תש"ר	א"א (ז"ע)
קדיש אחר י"ח	זמירות			קדיש אחר י"ח	ט"ק	תש"י	א"א (ז"ע)
חותם	יהו	שדי	אלהים (6)	חותם	יהו	שדי	אלהים (6)
כלי אצ"י	יהו	שדי	אלהים (6)	כלי אצ"י	יהו	שדי	אלהים (6)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש			דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש		
השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין			השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין		

ד עשיה תחתונה				ח עשיה תחתונה			
25	26	27	28	29	30	31	32
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע)			תש"י	א"א (ז"ע)
קדיש אחר י"ח	קרבנות			קדיש אחר י"ח	ברכת עניי	ברכת עניי	א"א (ז"ע)
חותם	אלוה	אלי	אלהים (11)	חותם	בר' אשר יצר	אלהי נשמה	א"א (ז"ע)
כלי אצ"י	אלוה	אלי	אלהים (11)	כלי אצ"י	אלהי נשמה	יטול-ברכה	א"א (ז"ע)
דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש			דפרק ג' דשער	שרפים, חיות, ואופני הקודש		
השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין			השמות	ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין		

ע"ח ח"ב דף ע"ט ע"ד, פ"ד ע"ב (ש' פו"ח) ריפ"ש אות ב', צ"ו ע"ג (ש' השמות). נה"ש דף [3] י"א ע"ד, י"ב ע"א-ג, [4] י"ג ע"א, [6] ט"ז ע"ד, כ"ה ע"א, ל"ד ע"ג. ענ"ה דף [1] כ"ג ע"א, [2] כ"ג ע"ג, [8] הגהת השדה דף ג' סע"א אות ז'. שער [5] [7] [9] ח"ב שאלה כ"ה. תו"ח דף ע"ב ע"ב. ליקוטי מוהר"ן תורה כ"ד, כ"ה (הודו).

או וכוף דז"ה ממש הי' ילפן יקרא דבר זה הגדלה דז"ה עלמו
 כי נהיהם כלים רקים ונכסיו אורות מוחין דז"ה לחוכם נעשו
 כנוף דז"ה ממש יהיו נח' בחי' מוחין דז"ה מחכמה שלו ילמטה
 ח"ך נעשה ע"י נה"י ח' דתבונה שהם כלים בלי אור. הבחינה
 הב' היא הכתר דז"ה אשר הוא נעשה מח'י התחתון דה"ת ונה"י
 החדשים דהצ"ל והנה בחי' הכתר דז"ה לריך שבח"ה תחילה
 מה ענינו אם היא מכלל המוחין דז"ה או לאו, ואם היא מכלל
 הי' דז"ה או לא כי בדבר הזה יש מחלוקת גדול בין המקובלים
 וכפי הנראה מס"י היא שחשבון דז"ה מהחיל מחכמה כמ"ס אחת
 רוח אלהים חיים יכו' וכן אמרו ח"ן האבות אלה חכמה וים החיות
 הרבה לספרה יו' גם מה פ"י לשון כתר ילמה נק' כך, והנה
 כפי הנראה מס"י והת"י שהכתר היא גולגלתא וחכ"ד הם המוחין
 שבתוך הגולגלתא ואם כך היא נמנה שהכתר הוא גרוע בתכלית
 הנהיגין כי הנה היא נעשה חילוניות ולכוס המוחין בדרך
 הגולגלתא שהיא מקפה ומלכשת את המוחין וכן ספק שהעיקר
 והתכלית הם המוחין כי הגולגלתא היא כלי ולכוס עפל אליהם
 ודבר זה לא יעלה אפילו בדעת הנוטק בן יוחי כי פשוט שהכתר
 גדול מאד לח"ן קן על חכ"ד וכלא נחשבי חללו. אבל הענין הוא
 כי הנה המוחין הם חכ"ד אבל שרשם של ג' מוחין נשאר למעלה
 הרושם שבהם ומציאותם בכתר ויאותם המוחין שבתוך הכתר
 הם גדולים ומעילים לח"ן קן על המוחין הנק' חכ"ד ולכן תמלא
 צב' חידושי שפאשה מנבא ענין יום פכללות כל האלילות אשר
 האריך נק' כתר יל"ה ח"י"ב מוכיח שם באריך בחי' גולגלתא
 ומ"ס דלילה אמנם ח"י"ב הם ח"ה שהם הענפים היולאים מ"ס
 האריך הנק' כתר יעד"י צ"ס הפרטיית שכלל פרוקף ו"כ

זודאי שהמחית הכתום שבכתר ההוא הוא גדול מחכמה אשר
 צפרטוף ההוא שהרי הם מכתר גלגלי ובהכרח הוא שבחי' הד'
 מוחין שהם י' ח"י"ב ודעתה הכולל ח"י"ב שכל ד' נמלאים בכתר
 כמ"ס בכוונה שיש שלום כי ז"ס ד' כריעות יד' זקיפות דעמידה
 ע"ש ונמלא שהמוחין הם למטה מבחי' הכתר ואינם בתוכו כי
 הכתר הוא גבוה מאד מהם והם למטה נמנו לגמרי אמנם
 בכתר יש בו בחי' פנימיות שהם מוחין שבו בעלמו ממש ובחי'
 חילוניות הוא הגולגלתא אלא שחילוניות הגולגלתא מהפשט עד
 למטה ומלכשת גם את המוחין הנק' חכ"ד אבל עיקריות הכתר
 הינו אלא למעלה על אלו המוחין ועיין מ"ס בדרוש ג"ר התגלפן
 דא לנו מן דה' הנו' בח"ז דף רפ"ח ע"ה ושם תבין ענין מוח
 זה שבכתר שהוא מלבד המוח עלמו ייה עניינו, והבן הקדמה
 זאת היטב:

פ"ב. ועתה נבאר מהיכן נעשה הכתר הזה, והנה הוא
 נעשה מבחי' חלי' התחתון דה"ת דל"מא הנק'
 חכו' כנ"ל ייה ענינו שהנה נח"ל כי לסיבת הכנסת נה"י דל"מא
 הא' תוך זעיר בבחי' המוחין הולככה להתגדל ולעשות לה נה"י
 אחרים חדשים ושם ביארנו ח"ך היה הענין ואמרנו שהאורות
 דנה"י של ח"מא עלו בחלי' התחתון דה"ת דתבו' לדחות את הילד
 שילד וילא לח"ן ואז אוחס האורות הוליאו שם נה"י אחרים
 חדשים, ותשלים ביאור ענין זה הוא שהנה בהתעלות כל האורות
 ההם לחיותו מחילה התחתון דה"ת דתבו' האורו ונתנו כח בכלי
 ההוא דמחילת התחתון דה"ת דתבונה והגדיל וממנו נעשה ג"כ
 נה"י אחרים חדשים ואז האורות הא' שנחלקין נתלבשו תוך נה"י
 אלו החדשים כי הנה"י הא' הולככו להתרוקן לכמה סיבות כנ"ל
 הם

איפה שלימה

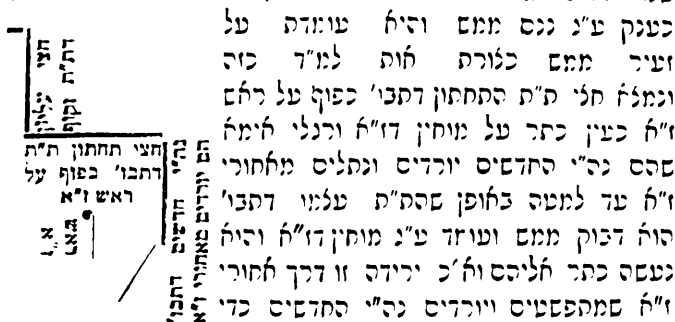
דלוחי פרע, וכן עדי' הולכים ומתחלקים ונפרטים הכלים והאורות הנו' לח"ן קן יתנוס מוחנים כלל מנמו שהי' אלא שבזה עולים
 ומתבררים יותר ומודגמים יותר עכ"ל, נמלא בדעת הרש"ש ז"ל מוסכים לשמועה ראשונה שכחז מוהר"ח ז"ל על שמועה שניה. אמנם
 יש עוד שמועה אחרת שכחז בשער הנסירה שער כ"ט פ"ח במה"ק כי החג"ה נעשו חכ"ד והנה"י נעשו חג"ה וזאים לו נה"י חדשים
 מן הבנינה, וכ"כ בשער כ"ח פ"ד כלל ה' יע"ש שער ל"ו פ"ב, ועיין שער הנסירה פ"ד ופ"ח שכחז תבונה עד הוד התפשטה ולריך
 לעשות לו לז"ה יסוד מחדש יע"ש. ועוד עיין בדרושי' הדעת ידובה צנה"ש דף ל"ג ע"ג וז"ל ויודע כי הכלים דז"ה הינם רק ו' ספינות
 חג"ה נה"י אלה שבזמן הגדלה נתחלק כל ספינה מהם לתלת פרקין ועי"ש היו ע"י כלים ונמלא כי תלת פרקין עליונים ותלת פרקין
 אמנעיים חג"ה הראשונים דז"ה גדלו כלים ונעשו תלת כלים שלימים לחלת מוחין חכ"ד הנו' ואלו הנקראים ראש ומוחין של הנשמה
 אח"כ תלת פרקין תחתון חג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת החסון ואלו נקראין חג"ה של הנשמה שהם גוף בלי
 אלא שהן כלי מוח' א' הנו' הכלל מח"י"ב ודעת החסון הנקרא ח"ת ומן תלת פרקין עילאין דנה"י נעשו כלים לנה"י של המוחין אלא
 שהם בחי' חג"ה של ז"ה, ומתרין פרקין אמנעיים ותחתון שכלל א' מנה"י נעשו נה"י דז"ה ושם נחשבו ג"כ נה"י של המוחין עכ"ל.
 וח"כ מ"ס הרב שחג"ה נעשו חכ"ד ר"ל לערך מה שקורא תלת פרקין תחתון חג"ה אשר נתלבשו בן פרקין אמנעיים דנה"י דל"מא
 ונקראו תרין עטרין ודעת ובכללותן נקראו דעת תחתון ולפי שפרקין אמנעיים ותחתון דנה"י דז"ה אין בהם התלבשות נה"י דל"מא
 כ"ה מן הארה שיורד להם מן הפרקין תחתון דנה"י דל"מא המתלבשים בפרקין עילאין דנה"י דז"ה לפיכך נקראין נה"י חדשים כי אין
 בהם התלבשות נה"י דל"מא כ"ה הארה לבד וזו הארה נקראת הארה מחודשת, ומ"ס בשער הנסירה פ"ד ופ"ח שהיכוד דז"ה נעשה
 מחדש ומציאה בפ"ח שם כי הוא נעשה ע"י זיוג שני מזלין נוגד ונקרא ר"ל שהמשתה החו"ג מיכוד דל"מא ליכוד דז"ה הינו נעשה
 כ"ה ע"י זיוג נגד יקרא אשר מהיר בדעת דל"מא וע"י בן מודווגים חו"ה ומאירים הארה מחודשת בחו"ג אשר עלו ציבור שלהם וע"י
 הארה שקבלו החו"ג מתפשטים ציבור דז"ה וזהו שנעשה לו יסוד מחדש ועיין צנה"ש דף כ"ז ע"ג בכוננת קונה הכל באורך, וזהו
 הנראה לעד בדרך אפשר אם נצינו ה' יוכשה, ועיין מ"ס היפ"ש על פ"ו, וכס' אהבה ה' להרב יוסף סרבוץ דף ל"ה, ועיין מ"ס באש"ל
 על שער א"ה באורך מזה, ולפי מ"ס בדרושי' הדעת הנו' דתלת פרקין תחתון חג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת
 החסון וכו' הוא דלא כמ"ס חסדי דוד בכלל ו' שכחז וז"ל בעת הגדלת ז"ה עולין צ' פרקין עילאין דחג"ה ועשין חכ"ד ונשלמים ע"י
 תלת פרקין עילאין דנה"י דל"מא והתלת פרקין עילאין שבתרין פרקין הנו' הם חכ"ד דכתר וכו' והתלת פרקין תחתון שבתרין פרקין
 הנו' הם חו"ה ויסודות והם צ' עטרין ודעת דדעת עכ"ל משמע מדבריו שהלת פרקין אמנעיים דחג"ה דז"ה נעשו תרין עטרין ודעת
 דז"ה, אבל בדרוש הדעת כחז שתרין פרקין עילאין, ואמנעיים דחג"ה דז"ה נעשו חכ"ד של המוחין, ופרקין תחתונים דחג"ה נעשו
 תרין עטרין ודעת שהם חג"ה של המוחין ודו"ק:

(ו) **ח"י"ב** ודעת הכולל ח"י"ב שארבעתם יהיו נמלאים בכתר וכו'. מזה ילא לו להרש"ש לסדר כל העמידה בחו"ג חו"ג שהם שורשי
 המוחין דכתר דז"ה ומציאר יותר בשער הכוננת בדרוש שיש שלום שכחז וז"ל כי הנה ודאי שהכתר דז"ה כולל את ג'
 מוחין וכללותם הם צו בלי ספק וכו' והנה הד' מוחין הם ד' הויות עסמ"צ כנודע וכו' והנה הם נחקקים ונשלמים בז"ה ע"י ד' כריעות
 וד' זקיפות שיש בהפילת העמידה וכו' ולכן הם בבחי' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ואחר
 אשר נעשה תיקון הכתר שבו ע"י ד' כריעות והזקיפות הנגמרות בסוף ברכת מודים אז אנחנו אומרים ברכת שיש שלום וכו' עכ"ל.
 ומ"ס הרב ז"ל ולכן הם בבחי' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ר"ל משרשי המוחין דכתר
 דיסודות לשרשי המוחין דכתר דז"ה ודטוק' כידוע שכל פרטוף ופרטוף מפרטי פרטופי צינה דז"ה נתקן כל אחד ע"י פרטוף שכנגדו
 מפרטי ה' פרטופי צינה דיסודות ואלו חו"ג חו"ג שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' וא"ה ונוק' של כללות זו"ן של אותה
 הפילה כפי מה שהיה בין בחול בין בשבת בין ביו"ט ויש לכל אחד מהם כל ד' כלים הנו' בשער השמות וכל המשכת המוחין דאח'
 ותיקון לאה ויעקב ורחל ונכירה והמשכת מוחין דפנים עד באהבה הכל הוא בחכמה דכתר שהוא דכורא דעתיק דאווה תפילה וממנו
 לצינה וכו' כמבואר כל זה בסיוד הרש"ש ז"ל ובהקדמת רחובות הנהר צסופה דף ז' ד"ה וזוה אפשר וכו' וכן מוח חכמה הנקרא
 אבא וכו' יע"ש. ומכל האמור מפורש יולא שח"ב חו"ג שהם שרשי המוחין הנחקקים בד' כריעות וכו' זקיפות הם פרטופים גמורים
 ויש בהם כל הכלים הנו' בש' השמות והם בכללותם כתר הכללי דז"ה של אותה תפילה [ונלע"ד שהכתר כללי הזה הוא דז"ה שהם חו"ג
 חו"ג שבכתר מתפשטים עד סוף עולם האל"י שהרי בשים שלום נדחים המוחין דקטנות לעולם הבריאה, ומהגרון דכתר הזה מלבישים
 המכ"ד

אם לעורך לידת ז"א ואם לעשות כלים ולבושים לעורך מוחין דז"א
 עלמו כנ"ל אצל אלו שהם לתשלום י"ם דתצו' עלמה חזרו האורות
 להתלבש בהם, והנה מזה המחלטה התחתון דת"ה ומנה"י [ר"ל
 נה"י החדשים] בצחי' כלים ובצחי' אורות ג"כ שלהם עלמן הם
 הנעשים כתר דז"א, והרי זה הוא שינוי א' שיש בין הכתר למוחין
 שהמוחין הכלים שלהם הם דתצו' והאורות שלהם הם דז"א אצל
 הכתר הכלים והאורות שלו הכל הוא מן התצו' בזה תבין העעם
 למה הכתר אינו במספר הי"ם כנ"ל אמנם מחלילין מחכמה
 שנק' ראשית והטעם כי הנה המוחין דז"א שהם חצ"ד שלו
 האורות הם דז"א עלמו ואעפ"י שהכלים והלבושים הם דנה"י
 הא' דתצו' כנז' עכ"ז הם טפלים ונגררים אחר הרומניות והאורות
 שבהם הם מוז"א עלמו ולכן משם מחלילים מספר י"ם שהם
 חצ"ד חג"ה נה"ם שבו ובפרט כנז' ששכלים דנה"י הא' דתצו'
 נעשו בשר מבשרו וגופו דז"א כנ"ל אמנם הכתר שלו אין לו
 שייכות עמו לא באורות ולא בכלים כי כולם הם צחי' התצו' לבד
 ואין בו צחי' ז"א כלל זולתי שהוא מתחבר שם ושורה עליו
 כמו כתר כמש"ל ולכן אינו נחשב במספר י"ם ז"א וזכור כלל
 זה וזה תבין למה נק' כתר שהוא מלשון כוהנת ומסבבת כמו
 העטרה שהיא מקפת ומסבבת ומלבשת ראש האדם והוא דבר
 זולתו כנראה בחוש הראות שהעטרה נבדלת היא מנוף האדם.
 גם בזה תבין הפרש ויתרן מעלה הכתר על המוחין כי המוחין
 היו האורות צחי' זעיר עלמו ובצחי' הכלים שלהם בלבד היו
 מהתצו'. אצל הכתר כולו הכני והאור הוא מהתצו' ופשוט הוא
 היתרון והמעלה שיש לאימא על ז"א שאין קץ וקלבה אליו ומה
 גם שאפי' בצחי' הכלים יש יתרון לכלי הכתר מכלים דמוחין
 לב' סיבות הא' שהכלים דמוחין הם דנה"י הא' בלבד אצל כלי
 הכתר הוא מנה"י החדשים וגם מחלי תחתון דת"ה ונודע שחלי
 ת"ה גדול מכל נה"י כולם כמ"ם בהקדמה ידועה שהצחי' קטנה
 שכל ספירה עליונה היא גדולה מכל מה שלמטה ממנה והרי
 ראיה כמה מעלות ויתרונות יש אל הכתר על המוחין, ופשוט הוא
 שהכתר גדול הוא מכל הט"ם כולם דז"א לגמרי, ואמנם עכ"ז נק'
 הכתר כתר דז"א אעפ"י שאין לו שייכות עמו והטעם הוא לפי
 שכאשר אימא שהיא תצו' רוצה להעטיר ולהכתיר לז"א בנה
 בסוד בעטרה שערטה לו אמו הנה היא יורדת ומשפלת גופה
 למטה עד שיצור חלי ת"ה שלה כנז' ומקפת ומסבבת ראשו דז"א
 ונעשית לו צחי' כתר ועטרה ואז נחשב כאילו הוא מצחי' ז"א
 עלמו לסיבת ההתכרותו והתדבקותו עמו וז"ם מ"ם צחי' דכתר
 אינו אימא על צרת, גם אמרו צחי' כל כתר אינו אה"ה והענין
 הוא כי מצחי' אימא הנק' אה"ה כנודע נעשית כתר דז"א כמ"ם
 ודע שלא זה בלבד אלה עד"ז הם כל צחי' הכתרים של כל
 שאר הפרטו' או כמו אר"ך ואו"ה וטו"ק דז"א שכולם כתריות
 נעשה מן העליון שעליו ע"ד שביארנו בכתר דז"א, והנה
 ג"כ ית' לך שהרי מצחרי אחזה אלוה ודרי אין אלו רואים שבאדם
 התחתון דעה"ז יש בו כתר עם מוחין צחוכו למעלה מהמוחין שלו
 אך זה יובן עמ"ש שהנה כמו שהכתר אינו מכלל גופו דז"א רק
 צחי' מקפת עליו וזולתו כך הוא באדם התחתון שהכתר שלו הוא
 אור רוחני מוקף עליו ואינו נגלה ויכיר לעין אמנם הצינו' שלו
 המתפשט למטה הוא הנגלה והוא הגלגולת המקיף את המוחין
 של האדם עלמו:

פ"ג. ועתה נבאר ענין הכתר הזה איך נעשה מחלי התחתון
 דת"ה ומנה"י החדשים דתצו' ובו ית' לך מש"ל
 שצינה יורדת ומשפלת עלמה למטה להיותה כתר על ראשו ואם
 כפי הנז"ל שחלי ת"ה נעשה כתר על הנה"י נכנס צחוכו אין
 לורך להשפיל, אצל הענין הוא כי הנה עיקר צחי' כתר דז"א
 אינו רק חלי התחתון דת"ה דתצו' לבד והוא ממש שורה ע"ג

מוחין שלו הנק' חצ"ד שהרי הכתר הוא ספי' אחת בלבד ואינה
 מתלקת לג' קוים וא"כ אי אפשר שנס נה"י החדשים המתחלקים
 לג' קוים יהיו כתר דז"א, אצל כפי זה לריך להבין מה נעשה מן
 הנה"י החדשים המפסיקים בין חלי ת"ה אל ראש ז"א. גם ל"ל
 מש"א במ"א בענין דרושי מוחין דז"א איך לריך י"ג שנים עד
 שיכנסו בו המוחין ובכללן הוא זמן ירידת הכתר עליו, ואם כפי
 הנז' שהת"ם עלמו שורה על חצ"ד דז"א אין לריך להשקות זמן
 שכיון שנגנסו כבר נה"י דתצו'ה בסוד מוחין צחוכו מאליו נשאר
 עומד ת"ה ע"ג המוחין ברגע בלתי שהיה זמן, אמנם הענין הוא
 שהנה האמת הוא שחלי תחתון דת"ה דתצו' הוא לבדו נעשה
 כתר ושורה ומונה ויושב ע"ג המוחין ממש, והנה הה"ה הוא נוף
 רחב כנראה מחוש העין י"ם באמלצו ובצחוכו מקום הלל רחב
 יותר משאר הספי' ובפרט כאשר נעריך גוף דאימא שהוא היותר
 רחב שבה ורישא דז"א שהוא היותר לר וקטן בשיעור מכל
 אבריו ובפרט כי זו צחי' אימא וזו צחי' בנה הקטן כי צחי' אימא
 כאשר מונה אוחו חלי ת"ה על ראשו דז"א נכנס ראש ז"א צחוכו
 וכל המוחין שלי נשארים מוכתרים ומוקפין מחלי ת"ה זה ויש בו
 שיעור גדול לשיהיה קלחו נשאר למעלה וקלחו יורד ומסבב את
 המוחין דז"א, ואמנם הנה"י החדשים דתצו' אינם נכנסים תוך
 פנימיות ז"א כאשר נכנסו הנה"י הא' אמנם הם נכפפים
 ומתפשטים ויורדים בצד אחוריים דז"א באדם ארוך הכופף קומתי
 וגשטן על גבי ראש אדם ננס קלר הקומה העומד לפניו ואחורי
 הננס נגד פני הארוך ואז הארוך כופף קומתי ומושיב גופו
 שבמקום עזבו ע"ג ראש הננס והגליו נתלין לאחוריים דננס
 שאז ננול שראש האדם הארוך נס חלי קומתי העליונה זקוף
 למעלה מעומד וחלי גופו נכפל וגסמך על ראש הננס והגלים
 שלו יורדים ומתפשטים מאחורי הננס, ועד' באימא עם ז"א

כענק ע"ג ננס ממש והיא עומדת על
 זעיר ממש כלורת אור למ"ד בזה
 וגמלא חלי ת"ה התחתון דתצו' כפוף על ראש
 ז"א כעין כתר על מוחין דז"א ורגלי אימא
 שהם נה"י החדשים יורדים ונתלים מאחורי
 ז"א עד למטה באופן שהת"ם עלמו דתצו'
 הוא דבוק ממש ועומד ע"ג מוחין דז"א והיא
 נעשה כתר אליהם וא"כ ירידה זו דרך אחורי
 ז"א שמתפשטים ויורדים נה"י החדשים כדי
 שיסאך הת"ם בצחי' כתר דבוק ע"ג המוחין לריכה שהם זמן
 לירד כמ"ם בענין המסך י"ג שנים דגדלות ז"א כנז'. וגמלא
 שהכתר דז"א אינו דבוק גוף א' עם הנה"י אשר נכנסין צחוכו
 אצל הוא נוף א' עם נה"י החדשים היורדים ומשפלים מאחורי
 ז"א וזה תבין מש"א במ"א כי קו האמלצי דז"א לפעמים יורד
 עד למטה וגם צחי' הדעת שהוא עמו בקו האמלצי גם הוא
 יורד למטה ממקומו ואמנם החי"ב שבו נשארים במקומם ואינם
 יורדים לפי שאינם קשורים עם הכתר אמנם אם היה נקשר
 עם נה"י הפנימיים דתצו'ה היה מוכרח שאם יעלה הכתר והדעת
 גם חו"ב שבו הקוים האחרים יעלו וירדו עמהם:

פ"ד. ונבאר עתה ענין ירידת והשתלשלות א' הנה"י דתצו'
 החדשים מאחורי ז"א והטעם שאינם יורדים
 וגמשים דרך פניו הוא כדי שתוכל התצו' להסתכל פניה בפני
 ז"א כאשר הכפוף ראשה להסתכל בו בהיות פניה באחורי ז"א
 ותכפוף ראשה ותציב בפניו דז"א שהוא נמוך ומנה ותאיר בו
 בהסתכלות זה ואילו היו רגליה משתלשלים כלפי פניו גמלא
 פניה עם פני ז"א והנה היא גבוהה מאוד מאד וכאשר הכפוף ראשה
 להסתכל בו אינה מסתכלת אלא באחורי ז"א והנה שיעור ארוך
 התפשטות והשתלשלות נה"י החדשים הנז' באחורי ז"א הוא עד

איפה שלימה

החצ"ד שהם או"ה ויסקו"ת דז"א ועליהם מלבישים מן הטבור ולמטה ו"ק דז"א ז"ן ויעקב דז"א] א"כ אין זה הכתר שמדבר בו הרב
 בפרקין שנעשה מחלי ת"ה דאימא, אמנם נלע"ד שכך הם דברי הרב שמכרים ומביא ראיה כמו שמנינו שכתר הכללי דלני' שיש בו
 מוחין שהוא מוחא סתימאה וכן מנינו בכתר דז"א שיש בו שורשי המוחין חו"ב מלבד המוחין עלמן שהם חצ"ד הכללים קן בפרטות
 מכל פרטות ופרטות דכל פרטי פרטותי הו"ה הכתר הפרטי שכל פרטות הנעשה מת"ה דלני' יש בכתר הפרטי ההוא שורשי המוחין
 מלבד החצ"ד הפרטים שלמטה ממנו וזה יבא דברי הרב על נכון:

- (א) **במו** א"ה ואו"ה נוק' דז"א כולם כתריות נעשה מן ת"ה העליון שעליו וכו' עיין מ"ם באש"ל בארוך על שער א"ה פ"א אות
 א' והענין בקיצור כי או"ה מלבישים לפרקין עילאין דנה"י דכתר דלני' שהם נקראין חג"ה דכתר דלני' יעו"ש:
- (א) **דנה"י** של תצו'ה החדשים וכו' וגם צי"ם יש נה"י חדשים כמבואר בסידור כוונת העמידה בתיבת למען שמו ועיין לעיל
 פ"א אות ג' מ"ם שם:

לפרטוף חב"ד ובתוכו מתלבשן המוחין דז"א והם נמשכים
 מרכבה למוחין ודי בזה להכס ומבין מדפשו כי על זה אחר"ל
 במשלה מתק' ט' כנ"ו בפרק הגז' והיא היא שמתח' דחיי
 שהגיה רש"י ע"ה באדר"ה רב"ה כד"ל ויפח באפיו נשמה
 חייב שנתק' דהשקוף גו בגו וכל דא למה עבין לאשלא
 ולפיילא ביה סתים דהיתוח עילאה עד סופא דכל סמויין
 סה"ל ויפח באפיו נשמת חיים נשמתה דכל חיי דעילא
 ותחת תלין מהכיה שמתח' ומתקיי' בה ויהי הארס לנפש
 חיה לאתקרא ולפיילא בתקוין בגווא' דא ולאשלא לבהיא
 נשמתה חדרה' דלרגא עד סופא דכל דרגין בגין דיהי הארס
 נשמתה מתכחא כגולא ולמהוי כלא ביותח' חד ומחין דפסיק
 היא ויהיא מן עלמא כמחין דפסיק נשמתה דא ומחין דפסיק
 נשמתה אחר"ה בר מהאי ובגין כך יסת' הוא ודוכרניה מן
 עלמא לדרי דרין כהאי דיוק' דארס שארי ותקין כלל' דבר
 וטק' ט' פ"ט ואם ידלה הארס להפסיק גלמיין ולפטר
 על בדרי דברים אלו אם יכס אפשר שיוכל להבין קצת
 מענין זה אם יהיה אלהים עמו :

וטק' חכמה הוא כמו סדר תיקון ד' שלמות חב"ד
 נתקט תחתיו זה מזה כך סדר תיקון אלו הד' מוחין ואח"כ
 שאר ביה חלקי המוחין הארזים להם והאריות המוחין
 מהפסקים בתב"ד עלמא של הפרטוף היא ונתקנים גם הם
 פ"ד סה"ל ואח"כ שאר ביה חלקי חב"ד המוחין כדל"ה להם
 והאריות המוחין מהפסקים ב"מ הגק' ז' וי"ן ונתקנים גם הם
 פ"ד סה"ל וכמבואר ב"מ ב"מ הכוונה בטעות ד' כריעות וד'
 וקייסו בסוף דרוס טנה שיש שלום פ"ט ובסוף פ"א משער
 מוחין וללם פ"ט זה (קל) הסדר הוא בין בפינור בין
 בתיקם בין בגלות בכל פרט פרט לתקן תחילה באורש
 ואח"ך ממילא הענפים נתקנים וכמבואר לפיל (קלא) פ"ח
 עליו יסב בכללות ובפרטות כנ"ו שם ועם זה יובן יסב
 ענין הגז' :

**הקדמה הלזו היא בסדר תיקון סחצב הגשמות כפי
 סדר תיקונם בשורשם העליון :**

ידוע כי האורש עלמה היא הנוף הקדוש והסרי"ג מל"ח
 הם הסרי"ג חב"ד (ק"ב ע"א) נוף האורש והענין
 הוא כי האורש הוא שורש ומקור שלמות אור הגרנ"ח
 המפשטים בכל פרטוף והוא אור הא"ם המפשט פ"ך
 גרנ"ח דיהודי דתמשה פרטשי הכפר דא"ק ופוך גרנ"ח
 דחיה דה' פרטשי חכמה דא"ק ופוך גרנ"ח דנשמה דה'
 פרטשי בינה דא"ק ופוך גרנ"ח דרוח דה' פרטשי ז"א דא"ק
 ופוך גרנ"ח דה' פרטשי המלכות דא"ק :

עוד מחשש שלמות אור הא"ם הגז' תוך הגרנ"ח דגרנ"ח
 דחיה דכ"ה פרטשי האגילות דהרס קדמון (קלב) פ"ד
 סה"ל וכן הוא מהפשט ותאזר תוך הגרנ"ח דגרנ"ח דכל
 פרטוף מ"ה פרטשי דכל שלום משלמות ב"מ דא"ק הסולל :

וכע"ד סה"ל הוא מהפשט ומאיר תוך הגרנ"ח דכל פרטוף
 מפרטי פרטשי א"ק וחב"ד דהז' הסולל המלביש
 לא"ק וחב"ד דא"ק סה"ל :

וכן פ"ד סה"ל הוא מהפשט ומאיר תוך הגרנ"ח דכל
 פרטוף מפרטי פרטוף א"ק וחב"ד דכל שלום משלמות
 ב"מ הסוללים המלבישים זה לזה בשוה והם מלבישים בשוה
 לא"ק וחב"ד דהז' הסולל סה"ל המלביש בשוה לאדם קדמון
 וחב"ד דא"ק הסולל סה"ל וכ"ה נק' מחלב הספי' :

ועל א"ק וחב"ד דכל פרט' דמחלב הספירות הגז' מלביש
 עליו בשוה מכל לדדיו וסביבסוף ארס קדמון וחב"ד
 דמחלב הגשמות המתייחס אליו ונקרא בשמו דונשמו מתם
 בכל פרטיו ונכלל ויפרט בכל פרטי ספירותיו ופרטותיו בשוני
 ובאורך פ"ד סה"ל במחלב הספי' הגז' במ"א בהקדמה :

וכשנברא אדה"ד נכלל בו כל מחלב הגשמות הגז'
 ואנה נשם שהם הכלים ד"ם שבו כלול פרמ"ח
 איברים ושס"ה גידים שהם חרי"ג ויש בו חמשה פרטשים
 סללים דתמשה פעמים א"ק וחב"ד דפרטות א"ק וחב"ד
 פ"ד סה"ל במחלב הספירות וכל פרטוף מפרטי פרטשי א"ק
 וחב"ד סה"ל כלול דתמשה פרטשים הנקראים בשם שור ובאר
 גידים ועצמות ושוח שנקצמות כלל מתח"ל איברים שבתוכם
 מהלבשים חרי"ג איברי האלם שנתוך כללם מהלבשים פרי"ג
 איברי הגרנ"ח דכל פרט' ובתוכם מהלבשים פרי"ג איברים
 ד"ם דכל פרטוף דפרטי א"ק וחב"ד דמחלב הספי' פ"ט
 ללמי המוחין וגרנ"ח שבו המתייחסים אליו שנתוכם מתלבש
 נוף הקדוש של האורה הגז' :

ונתבאר כי באה"ד נכלל כל מחלב הגשמות וסוד כלולות
 בו

הגדרות וביאורים (קכח) חרות דף קל"ז ע"ב ש"ס ו' (קכט) שם דף פ"א ד"ס ו"ס (קל) מורה דף כ"ס ע"ב : (קלא) דק"ה ל"א : (קלב) וסוד ספירות
 דא"ק כי פ"ט הקדוש כד"ה ידוע שם ק"ה של הא"ק דא"ק כהוא סה"ל דא"ק. ועם שם ותמשה פרטיו סבאר דא"ק ר"ל של הכפר דא"ק דא"ק
 ועם שם דה' פרטשי חכמה דא"ק ר"ל של ספירת דא"ק חרי"ג וכן פ"ט דה' פרטשי בינה דא"ק ר"ל של ספירת דא"ק חרי"ג וכן פ"ט דה' פרטשי ז"א דא"ק ר"ל של
 הא"ק דא"ק חרי"ג וכן פ"ט דה' פרטשי המלכות דא"ק ר"ל של ספירת דא"ק חרי"ג. והדבר שם של כדענ"ה דנרמ"ה דא"ק וכן פ"ט דה' פרטשי ז"א דא"ק ר"ל של
 דא"ק חרי"ג וכן פ"ט דה' פרטשי המלכות דא"ק ר"ל של ספירת דא"ק חרי"ג :

שערי

ענין שים שלום

ירחמים

קנא) שאלה מסיבה קולר המשיג ושימק
 המושג אני נצוק בסדר
 הזווגים שנהתימת שים שלום ובסדר המשכת
 הטיפה וכמוחין ע"כ יבאר לי הדבר בכדי שאדע
 לעבוד את ה' בכונה כראוי ושכמ"ה :

תשובה דע שצפרלוק ז"ל כבולל יש בו
 ג' פרלופים מלבישים זע"ז בשוכ
 פרלוק הפנימי הוא כתר ויש בו י"ב פרלופים
 באורך, ופרלוק האמצעי הוא חצ"ד ויש בו י"ב
 פרלופים באורך, ופרלוק החילון הוא הגי'ת נכ"י
 ויש בו י"ב פרלופים באורך, ובחול כל עסקנו
 בחי"צ דנכ"י דבונה דז"א ובהם ג"כ יש ג'
 פרלופים מלבישים זע"ז בעובי ע"ד כנז' וקומחין
 שוכ ונהקנים בלשח וחזרה ע"י המוחין שנמשכים
 להם מהח"צ דנכ"י דישסו"ת ובכללות בעמידה
 או החזרה נמשכו המוחין להח"צ חו"ג דכתר
 דפרלוק הפנימי וצשים שלום בעת הזוג יש שחי
 המשכות א' המשכת טיפת הכזרעה, ב' המשכת
 המוחין מזל"ז בתחלה מזווגים פרלוק הפנימי
 שהוא כתר וממשיכין הטיפה מחסדים דדעת
 דעתיק שבו עד יסוד דיעקב שבו ומזדווגים
 יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות השייכים לו
 עד ראש הכריאה, אח"כ מזווגים פרלוק האמצעי
 דעובי עד"ז כי המוחין שחיו צפרלוק הפנימי
 חלקו השייך לו נתפשט בכל קומתו ושארית
 המוחין נמשכים ממנו לפרלוק אמצעי דעובי
 וממשיכין טיפת הכזרעה מחסדים דדעת
 דעתיק דפרלוק האמצעי עד יסוד דיעקב שבו
 ומזדווגים יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות
 השייכים לו עד ראש הכריאה, אח"כ מזווגים
 פרלוק החילון דעובי עד"ז כי המוחין שחיו
 צפרלוק האמצעי חלקו השייך לו נתפשט בכל
 קומתו ושארית המוחין דו"ק נמשכים ממנו
 לפרלוק החילון דעובי ומתפשטים בכל קומתו
 וממשיכים טיפת הכזרעה מחסדים דדעת
 דעתיק דפרלוק החילון עד יסוד דיעקב ומזדווגים
 יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות השייכים
 לו עד ראש הכריאה, זו הצנת פשט הסידור :
ומה שיש לדקדק בזה דאין אחר שנחפשטו
 המוחין בכל פרלוק ככתר עד שנדחו
 הקטנות לראש הכריאה איך אח"כ חזרין
 להמשיך המוחין ממנו לפרלוק חצ"ד וכי יעלו

המוחין מהתה לעולה להמשך בראש חצ"ד וכמו
 שכתבנו כן בפתח עינים [דמ"ה ע"ב] ד"ה ובאן
 יעו"ש לפי מ"ש א"ש דלא נתפשט בכל קומת
 צפרלוק הפנימי אלא המוחין השייכים לו אצל
 שארית המוחין נשארין צפקון להמשך צפרלוק
 האמצעי וכעד"ז מפרלוק האמצעי להחילון וא"ש
 כיצ"א ועיין בפתח עינים שבי ע"ז שני תירושים
 ותכלית כונתו שבהמשכה מפרלוק הפנימי
 לאמצעי ומאמצעי להחילון הוא מזל"ז בעובי
 ולא בדרך עליית המוחין כעו"ש :

והרה"ג שד"ה יל"ו תירך עד"ז וז"ל בע"ה
 שער המקיפים פרק א' כי וז"ל
 ובה חצין ענין אר"א שאמרו באדר"ז הרדויהו
 שקולי כחדא ושריין כחדא והטעם הוא כי מאיר
 א' שניהם מאירין צבוייה ממנו ואין חינוק
 ציניהם אלא שאצ"א לקח אורות דחסדים
 מימין ואימא אורות של הגבורות מהשמאל וכי
 לכך גם אור הימין של אצ"א שגכנס בו צבוד
 אר"פ יולא אח"כ דרך היסוד של אצ"א עלמו
 וחל"ו נכנס צבוד אר"פ לאימא וחל"ו נשאר
 צבוד אר"מ לאימא ובה חצין איך אימא כשם
 בליקחת מהכתר שהוא א"א כך נוקחת מאצ"א
 עלמו ונריכה חל"ו ע"כ נמלא שאף באימא
 שוב לאצ"א אפי"ה מקבלת ממנו וכן יהיה
 בזווגים דשים שלום שאף שפרלוק ככתר ופרלוק
 חצ"ד ופרלוק חו"ק הם שוים בקומתם אפי"ה
 מקבלים המוחין זמ"ז עכד"ק :

ותירוץ הלזכ עולה יפה וכו' ע"ד מ"ש
 הפתח עינים שבהמשכה מזל"ז
 בעובי יעו"ש ועיין ג"כ בענין הזווגים דשי"ש
 בכפר עלי נכר אות מ"ט מה שכתבנו בזה
 ועיין בהקדמה רחב"י (ד"ט ע"ד) בסדר תיקון
 ובתפשטות המוחין ולענין אר"א כנז' בשער
 מ"ה פ"א עיין בהגבת השמ"ש שער מ"ב פ"ג
 ועיין מ"ש ע"ז בספר דברי שלום שאלכ ל"ה
 (ד"ז ע"א) ובספר תרי"ה (דקכ"ו ע"ב ד"ה
 כתב) וכיע"א מהמגיה נר"ו :

קנא) שאלה מ"ש בסידור זווגים דשי"ש
 בכתר שהוא עתיק ואריך
 מלוייר בעתיק אחיב הויב צבילוב שהוא זוג
 פנימי ובא"א הויב אחיב צבילוב שהוא זוג
 חילון לא כן בזוג חצ"ד שכם אר"א וישסו"ת

דרוש ג משפר הברזר עני' נ"ב ל"ל מן התון לטבי עד מרטה התמיד וכו' פ"ט עמ"ט ביוזר אור עד העמידה נפשים מוחין פנימיים ומקיימים לשמחה עם פנימיות דבריאה וזו אלו מפלים ט' ונכללים בהם ל"ב ופולים דאליטה :

ע"ש עמ"ט שלשה ספרות אחרות ל"ב ופנימיות ח"ג"ם עם חילוניות המלכות הרי שלשה ספרות אחרות . דרוש ח' מדרוש' הקדים עמ"ט אחר הכותב שכחח השלמו ל"ב זה השלמו לפי שהיכל קה"ק דילה טלל ארבעה ספרות כהג"ד וששה היכלות החחחחחט הרי הם י"ט והם נחלקים לשבעה היכלות וס' שבעה ושבעה מולקות ע"כ מס' הכותב יסן . דרוש ח"ה לרוד עמ"ט כענין טנה עם חח"ך המכר ל"ב ונלפ"ד חיים כי הראשון הוא שני אחרים דלזה עם ישראל יאמנם השני הוא כעוד שני האחרים דחל עם ישראל ובמילה רטון ט' :

דרוש ב של המזירות עמ"ט בחסלה רחש הגנה יפ"ט ל"ב והם נח' המוחין המקיימים הגר"ן הגן' תפילת הנוכר עם ברוח ה' וזנים המוחים המקיימים סוכר בדרוש ד' דברכה אבות כי עם נבחר כי נספוק שפע נחשבים מוחין לז"א (צ"ד ע"ב) ובשכחל"ז מוחין לרחל טוקביה אבל בדרוש המקיימים דר"ם מסכים עם זה הדרוש שאין הטון' מקבלת המוחין עד הפמידה נכוד כחן ע"ט . דרוש ח' משפר ק"ט תחכל בהם נשפוק זה ל"ב ספרים ט"ז עניך ומשק אוחס כנוכר לקמן בסדר החסלה :

דרוש ה משפר העמידה בברכה אהה גיבור ופ"ט ל"ב ודע כי בשחורו המוחין להחפש בו"א נתמן אברהם לא נחפשו ס"ח החסדים רק בחסד דז"א הראשון שסוף החכמה ואח"ך מברכה אהה גיבור בנצורה ובאהה קדוש בת"ם וברי זה חצוק ונלפ"ד חיים כי וכו' חסידות הדבר ע"ה דרוש ו' משפר הגיבור :

עמ"ט וזים שלום הם סוד נה"י של ל"ב ולקמן בסוגר רלה כ' שהם נה"י שנו אחרונים פ"ט בנאך הדרוש עמ"ט וזים שלום הם סוד נה"י דעירי אחרין פלמו ל"ב ולפיל בחחחחם הדרוש כחז שהם נה"י דז"א הראשונים שפלו לחג"ה והם החלה פרקין פילחין דנה"י שפלו לחג"ה . ולפ"ד להבין כמה שנהבאר בשפר מיפוש הירח כי אחר חרני בית ראשון לא נחפשו נה"י דחומא רק עד הכ"ה דז"א הראשונים שפלו לחג"ה נחל שרדך לטוין בשלשה ברכות אלט להמשיך הארס מנה"י דחומא שנהכ"ה הראשונים דז"א שפלו לחג"ה להמשיך הארס הנוכר לנה"י של האחרונים ומשם לחג"ה דטק' :

דרוש טנה אמן עמ"ט ברוך הוא וב"ש ל"ב ללפ"ד שרדך לומר קך במילה ברוך טטוין אל עם אה"ה ירוחן המלוכש בשם הו"ה דפ"ג וכן הוא נסחת ספר הכוונה יסן ופיין לפיל סוף דרוש ראשון מדרוש' התפילין שורש סנה ו :

שער דרושי עיבור עמ"ט כהחפשות הסודים ל"ב ואלו לנדר מהחפשות ס"ח וה"ז בברכה עם פשרה לבושיהן ככל לילה . דרוש ח' מדרוש חג השבושע עמ"ט זה הכתר הניחן לז"א פיין בשפר כ"ט פ"ט בחלוג הפרק ד"ה ואמנם חח"כ אבאר ט' עד סוף הענין וחראה מה ענין הכתר סה . ע"ט פת"ט כטרע ל"ב ל"ל שג"ל כי לז"א הם חו"ב דכללות האל' וארדך כתר דלז"א ע"ט עמ"ט גם למעלה לא יס יוזע עד היום ל"ב יסן כי כל המוחין נחשכו בו"א מתחלה העומר עד לחסרם יום שבושע הם המוחין דחור ופ"ט ספילה שחרים ומסב מתכדים מוחין דגנים דיספ"ה ודז"א ודז"א וזו מודוונים ולכן אין לרדך לטוין בחפילת שחרים ומסב כי אם ממילה באהבה ואילך בשחרים מוחין דגנים דכניה נישפ"ה בחירה מוחין דגנים מוחין פילחין בלחש וחורס דמסב מוחין דגנים דכתר חח"ה :

ע"ש טפ"ט מקבלת נחמחה למוס ל"ב לפי כי עד ששה ח"ט ע"ט :

בבחינה וזו חילוניות דאליטה ובפנימיות דבריאה כי חילוניות ודאליטה היינו בריאה דאליטה כנודע כי ישפ"ה הם חילוניות דז"א חלל שאפשר ששחין דחמ"ה הם כל המוחין דג"ד דז"ק ולפיכך נקרא פנימיות דבריאה כי בריאה ודאליטה הם הג"ר דכל פרט ובמילה ישראל נחשכו מוחין דרוח דבריאה ובמלה אחד נחשכו מוחין דנה"י דבריאה אבל מוח דרבה שהם הג"ר הגן' אל' חנים אלל מוחין דז"ק הגן' חילוניות דאליטה ר"ל ו"ק דג"ר דרבה שהם בריאה דאליטה והם מוחין שלמים בערכם אלל שבערך כללות האליטה יקראו ו"ק בערך דבריאה הכולל הגן' חומא ו"ק בערך האל' הגן' אבא ג"ר :

נמצא שכל אוחס המוחין בין דרבה בין דחומא נחשבים נק"ט כי כולם נק' מוחין דז"ק ונק' מוחין דחומא ואח"כ בעמידה נחשבים מוחין דז"ק ונ"ר מג"ר דז"א וטלם נק' מוחין דג"ר ונק' מוחין דרבה :

מז גם אפשר לומר כי המוחין דחומא הם המוחין דז"ק דג"ר דז"ק כנו"ל והמוחין דרבה הם מוחין דג"ר דג"ר דז"ק וכנודע נחשבים מוחין כפולים לבריאה דאליטה והם ממש רוגמת תפילין ריד שהיא בבריאה ותפילין דרש באלטה וכל ח' מלוש כפ"ט הו"ה שלימה כלוש ממוחין דז"א . הארבעה ע"ב דרפ"ח נילוני האבררין ועולים בשמש הם בידורי ארבע טק' דב"ן הע"ב בידורי טק' דג' דרוחן עתיק ורבה וז"ל שסם חלקי הב"ן המחוכר עם המ"ה שגופם שדוכרוין והם"ז חלקי בידורי הב"ן דטק' דשחיק וזחמא וטק' דז"א הכוללת . והמ"ה בידורי הב"ן דלרדך וס"ט ויעקב והב"ן בידורי הב"ן דטק' דז"א ותבוטה ורחל המוחין דז"ק דגדלות הנחשבים נק"ט שהם די יח"י דע"ב ס"ז מ"ה ב"ן ר' מוחין חו"ב וחז"ג דחכמה וד' אה"י מלאים ד' מוחין חו"ב וחז"ג דכניה נראה כי הו"י מלאים הם מוחין דחכמה דארבעה פרטפים שכתר שהם שחיק וטקביה וז"א וטק' לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"ה מלאים הם מוחין דכניטה דפרטפים סוכר לחלקי הב"ן שבהם וד' אה"ה מלאים מוחין דחסדים דדעות דפרטפים הנוכר לחלקי המ"ה שבהם וד' אה"י מלאים מוחין דנצורות דדעות דחלקי הב"ן דפרטפים הנוכר :

הגדוה ספר הכוונות מפוררש"ש זל

דרוש א (צ"ד ע"א) עמ"ט גם ה"ח ברכות ש"ס מן ברכה עני' ל"ב ט"ס הוא זה וז"ל מן ברכה הזמן לטבי ט' וכן היא הגירסא בספר הכוונות יסן ובספר פ"ט . פ"ט עמ"ט וכנודע ה"ח אוכרוח ש"ס בשרת ה"ס ושס ביארטו סודס ופ"ט ג"ב שהם בו"א דפשיה והם ט' דלור ישר וט' דלור חור :

ע"ש עמ"ט ואמנם הם סוד חרי פיירין ל"ב וחרי אודיין וחרי טוקבי דחוטמא . ופומא פ"ט כסוד מש"ה ויבא לו יין וישת ל"ב דארמי ביה מיא יפ"ט . עוד שם על מה שאמר כטוין זיווג תפארת ומלכות ל"ב כי כבר ידעת כי כל בחינת זיווג הכרכות המלוש וההכנין הוא זיווג חילוניות העולמות וחיותם שהוא זיווג סודי דלל פסיק לפעלמן ועל ק אלט השני יסדות שלהם יחד במילה ברוך כי שניהם לעולם כזיווג . דרוש ג' משפר האליטה עמ"ט גם היא מלאה באלף כזה וז"ל ל"ב כן הוא בס' פ"ט סוף"ו מלא . דרוש ח' משפר תפילין עמ"ט שם יו"ה במילוי אלפין אב"ר בו' בח' שבו ל"ב ושס אה"ה דהי"ן הוא כתר שנת"ה דז"א והוא נשמה אל הו"ה דהי"ן שבו"ה שט . דרוש ח' מסדר התפילה עמ"ט ברוך שאמר עד יולד אור ל"ב אז נפשים מוחין פנימיים ומקיימים לבחי' ארוחות שהוא פנימיות דז"א וזו אלו מעלין כו' פ"ט עמ"ט והפליה אבדול ל"ב אלל שגרהה דליטה קטן גם הוא בחחחחח ס' טנות יסן ח"ט ע"ט :

הנו' בדרוש הציצית הם ע"ד הנו' בו"ק דמצד אימא, דהיינו הד' עסמ"ב הם מוחין דחכמות דארבעה פרצופים שבכתר שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, דהיינו מ"ה דמ"ה, וד' שמות אהי"ה מלאים הם מוחין דבינות דפרצופים הנג'ל לחלקי הכ"ן שבהם דהיינו למ"ה דב"ן ע"ד הנג'ל באימא ממש.

וא"כ צ"ל מפני מה בכריעות העמידה לא סדרו אלו השמות, דהיינו בכריעה ראשונה ^{אוצר החכמות} דאבות שהוא להמשיך הו"ק מחב"ד וחג"ת דחכמה דכתר לחג"ת נה"י דב"ן דמ"ה ודב"ן דחכמה דכתר, היה מן הראוי שיניחו יה"ו דע"ב מצד ימין ואה"י דקס"א מצד שמאל ואהו"ה ואה"ו דע"ב בקו האמצעי, מאחר שמוחין אלו הם הם שנמשכו בק"ש, ועתה אנו מורידים אותם למטה כדי להעלות הנוק' מהבריאה.

וקושי זה יפול בכריעת הגוף לכד שהוא המשכת המוחין דו"ק, וזה בכל כריעה וכריעה דד' כריעות שבעמידה. ועד"ז תפול הקושיא בזקיפות הגוף שהוא להמשיך הו"ק דמצד אבא, למה לא סדרו אלו השמות המלאים השלמים דמצד אבא. ואף שבאמת הרב כינה בדרוש ו' דשער הכוונות למוחין דו"ק דמצד אימא י"ה דקס"א ומוחין (דגד') [רג"ד] א"ה דקס"א, והו רמו בעלמא, שכללות מוחין דמצד אימא נקראים בשם אהי"ה דקס"א.

ולולי דמסתפינא הייתי אומר דמאי דקאמר שהמוחין דמצד אימא הם אהי"ה, לאו על המוחין ממש איתמר, רק כונתו על לבושי המוחין הם סוד הצלם כנודע מכמה מקומות, והמוחין דמצד אבא בכללות נקראים הוי"ה. אבל אין אנחנו יכולים להעלים עינינו מאותם שמות המוחין שנמשכו בק"ש ונעשה עצמינו כאילו לא ידענו זה ופנים חדשות באו לכאן ונכוין באלו השמות דאהי"ה והוי"ה מלאים לכד, מאחר שהכריעות והזקיפות דעמידה [הם] תשלום מה שנעשה בק"ש. וצ"ל הא והא איתא.

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל, אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה. ועכ"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא שכתבת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר כ"ח ע נהר שלום הנג'ל דף מ' [כנד"מ דף מ"ו ע"א] כ"ב, לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר הכוונה שאנחנו מכונים הוא בשורש החכמה הנק' עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לכד, לא ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לכד, לא ד' אה"י, ואהו"ה ואה"ו לכד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

כב. שד"ה: גלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות וזקיפות דעמידה או יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אהי' בבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ו' סוף ע"א ורע"ב [כנד"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר, הוא מדבר בק"ש דקרבנות ושעל המטה וכערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם חו"ל ואחר שנתקנים דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לדכו"ן דמות בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין מחכמה לבינה וחו"ג דכתר נשארים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמכיא בדחיית כל המוחין בעמידה כהגדול הגבור והנורא לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת").

מט. אך צריך להבין מהיכן נמשכין שרשי המוחין, דלפי מ"ש בסידור החול הם מחו"ב חו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת מהמתייחס להם. ויש להסתפק בזה, אם נאמר דנה"י דישסו"ת הנמשך מהם בחול הם ה"פ מלבישים זא"ז בשוה ופרצוף הפנימי שבכולם שהוא הכתר ויש פ"ז בו שרשי המוחין וממנו נמשך אלו המוחין ויש בו צלם שלם בכל שורש מהם עתיק ועליו מלכשת נוק' שלו ועליה א"א ועליו נוק' שלו, ובכל צלם יש בו כל הבחינות, ונה"י של אותו הצלם הם נה"י דישסו"ת הנכנסים בתוך גוף שורשי המוחין של ז"א, ות"ת של הצלם הוא כתר של ז"א וחב"ד חג"ת הם הל"מ. ולפי זה צ"ל שגם פרצו' ז"א גם הם מלבישים זל"ז בעובי ושרשי המוחין דכתר הנתקנים בתפלה הוא פרצוף הפנימי שבכולם, ופרצו' או"א וישסו"ת זון' ויעקב ורחל הנתקנים בשים שלום הוא מהמוחין הנמשכים להם מאו"א וישסו"ת זון' ויעקב ורחל דנה"י דישסו"ת המלבישים על שרשי המוחין. ובוה א"ש מ"ש בשים שלום בזווגי או"א וישסו"ת וגם בזווגי זון' ויעקב ורחל, בכ"א להמשיך שם ע"ב מחסד דעתיק שבגולגלתא דא"א, וגם לדחות מוחין דקטנות ולזווג יעקב ורחל שלהם, ככל מ"ש בזווגי שרשי המוחין.

אבל אין נראה כן מהקדמת רחובות הנהר ומסדור החול הארוך בהקדמת שים שלום שכתוב שם שאו"א וישסו"ת דון' [שהם] חב"ד דגופא הם נתקנים ע"י מה שנמשך להם שארית

באהבה, ממילא נסתלקו גם ו"ק דאחור דשורש בינה וחו"ג דכתר שהיו בחב"ד חג"ת דז"א, שהעיקר הוא שורש החכמה, וכיון שנסתלקה, ממילא גם הם נסתלקו, ומכ"ש לפי מ"ש בהקדמת רחובות הנהר שהבאתי לעיל שכל מוחין דשאר השרשים הם באים משורש החכמה (פ"אף שלא נראה כן* מהסידור אלא שנמשך כל שורש ושורש משורש שבנגדו בישסו"ת ולא מהחכמה) פ"ה. ולא עוד אלא יש להכריח שמסתלקים גם הם בסוד מ"ן להמשיך מוחין דפנים שלהם, דאל"כ כיצד נמשכין מוחין דפנים בלי העלאת מ"ן. ואף שבאהבה אין כתוב בסידור רק להעלות מ"ן מהיכל אהבה דהק"ק מרפ"ח דפנים דבינה דזון' עד הזון' ולהעלותם עם פרצוף האחור דחכמה דכתר דז"א ולהוציאם מתוכו, מ"מ מוכרח הדבר ליאמר ואף שאין אנו מכוונים בו. וי"ל כיון שהעיקר הוא שורש החכמה לא עלו בשם שאר השרשים. גם מה שהביא ראיה מחיבור ההוי"ה, י"ל בקל כיון שכבר נכנסו המוחין לחג"ת שלה פ"ו ובכללם הת"ת שהוא עיקר הוא"ו, ונמשך הארה לחב"ד חג"ת דנוק' שהיא בחינת ה', שפיר יש חיבור הוי"ה.

וב"ז הסדר שכתבתי באות זה מדבר בכריעות וקיפות הוא מה שביררתי האוכל מתוך הסדור החול הארוך והקצר שבידי וגם מסידור השב"ק, ונלע"ד שהוא הטוב והישר בדעת ש"ש ז"ל, ואחזתי מזה וגם מזה וע"ז הסדר אני מכוין ובא, וא"ש את"ם וההי"ב.

פד. המוקף הערה מהרב המחבר זלה"ה שנכתבה תוך השורות.

פה. שר"ה: ונלע"ד לפרש אם אפשר שהשורש של בינה וחו"ג דז"א הם מלבישים מבחוץ על חכמה דכתר דז"א, והם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת, ועליהם ילבישו בינה וחו"ג דכתר דז"א, כל בחינה לבחינה המתיחסת אליה, וכעין שכתוב בהקדמת באהבה שבינה דזון' דא"ק ודעתיק ודא"א מלבושים לחב"ד דאו"א תוך ישסו"ת. וא"כ יבוא ההמשכה משורש חכמה דכתר ע"י שרשים שלהם שהם בינה וחו"ג דכתר דנה"י דישסו"ת המלבישים אותו לבינה וחו"ג דכתר דז"א, ודו"ק כי קצרתי (מרפו").

פו. נ"ל צ"ל שלו במקום שלה.

פז. נ"ל צ"ל יש.